GENÇLİĞİN YOLU
İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR

gençlik dünyası

30 Haziran 1980
SAYI: 5
YIL: 1
15 TL.

FAŞİST TERÖRE, BASKIYA, ZORBALIĞA KARŞI

YIĞINLARIN SAVAŞIMI VE EYLEM BİRLİĞİ BELİRLEYİCİDİR!

TÜM ANTİ-FAŞİST TUTUKLULARA ÖZGÜRLÜK!

- İZMİR İNCİRALTI KATLİAMININ HESABI SORULACAKTIR!

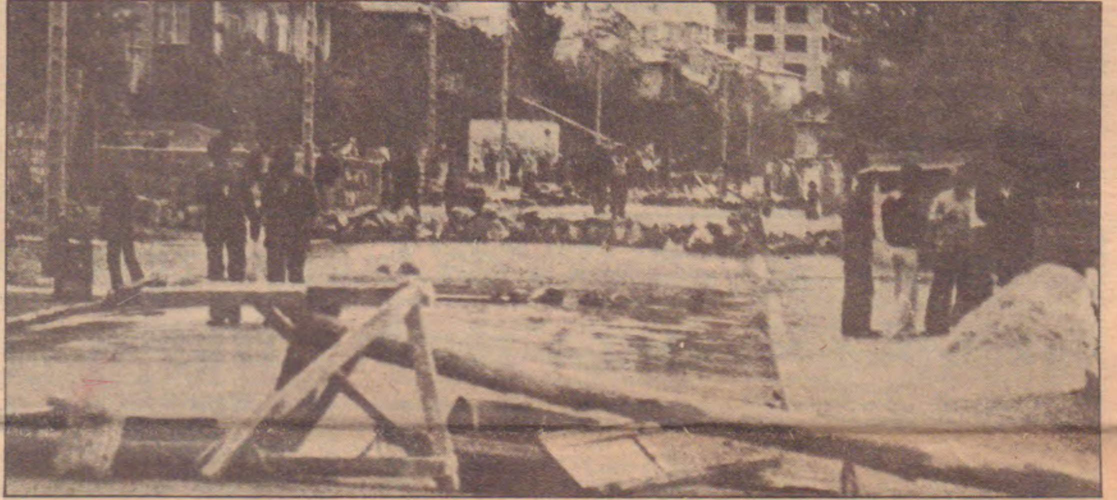
Demirel iktidarı zamanında ülkemiz yalnız en karanlık günleri değil, aynı zamanda en kanlı dönemi yaşıyor. MHP'nin suç ortağı olan bu iktidarın halk düşmanı politikası ülkeyi kanlı kara bir yıkımın eşiğine getirmiştir. Devletin desteğindeki MHP'li faşist katiller ve faşizm yanlısı polisler ve militarizm güçleri ilerici, devrimci, demokratik düşünceli tüm insanlara savaş açmışlardır. Faşist terör ve onunla paralel olarak artan devlet terörü halkın can güvenliğini ortadan kaldırmıştır.

İzmir İnciraltı yurtlarında 12 Haziran gecesi, resmi giysi içindeki faşist katiller 5 ilerici, devrimci öğrenciyi katlettiler. Moral gecesi düzenleyen öğrencilerin üzerine, ...edeki halka hiçbir ihtarda bulunmaksızın yaylım ateşi açıldı. Öldürülen 5 öğrencinin yanısıra yüzlerce kişi yaralandı. Bu olay ve daha birçok il ve ilçede uygulanan baskılar, ilan edilen sokağa çıkma yasakları MHP'li faşist sürülerin devletin kilit noktalarına yerleştirilerek faşist terörün devlet terörü haline nasıl dönüştürüldüğünü açıkça gösteriyor.

Bugün her ikisi de; faşist terör ve onunla içiçe olan devlet terörü sürekli artıyor. Günde ortalama 10-15 kişi bu terörün kurbanı oluyor. Halkın devrimci evlatları, demokratik görüşlü kişiler aralıksız katlediliyor. Faşist MHP ve ona bağlı terör odakları yurdun her köşesinde savaş havası estiriyor. Birçok kentte Kahramanmaraş biçimi yeni toplu kırım hareketlerine girişiyor. Ülkemiz üzerinde emekçi halkı sindirmeyi tüm demokratik görüşlü insanları sokağa çıkamaz duruma getirmeyi amaçlayan kanlı karanlık bir ağ örülüyor. Bununla bugünkü zorbalık rejimi yasallaştırılmak ve giderek çıplak bir diktatörlüğe yol açılmak isteniyor. Bu yol, temellerinden sarsılan, halkın nefretini üstünde toplayan Demirel iktidarı için ayakta kalmanın tek çaresidir.

Ama yel ekenler fırtına biçiyor. Halkın demokrasi güçlerinin faşist teröre, baskı yasalarına karşı savaşımı yükseliyor. Tüm emekçi katmanlar faşist MHP'nin iç savaş kışkırtıcılığına, toplu kırım hareketlerine, kanlı saldırılarına karşı tepki gösteriyor. Can güvenliği için savaşıyor. Örgütlü, yığınsal gösteriler yapılıyor. Gün Sazak'ın öldürülmesi üzerine faşist MHP'nin giriştiği toplu kırım ve saldırılar tekelci sermayenin

(Devamı: 7. Sayfada.)

başyazı

yaz çalışmaları ve görevlerimiz

Okulların kapanmasıyla birlikte yeni bir yaz dönemine daha giriyoruz. Bilindiği gibi yaz dönemi çalışmaları tüm toplumsal kesimler için olduğu kadar, özellikle gençlik hareketi için özel bir önem taşır. Bu bir yanıyla gençliğin yapısından kaynaklanır ve öğrenci gençlerin savaşımına ardıcıl bir işlerlik kazandırmanın gerekliliğini yansıtır. Ama yaz çalışmalarının asıl önemi, genel olarak gençlik hareketinin örgütsel yapısını pekiştirmek, büyük çaplı ve çok yönlü bir çalışma yürütmek, yeni gençlik kesimleriyle bağlar kurmak ve bunları örgütsel alana aktarmak için geniş ve somut olanakların varolmasında ortaya çıkar.

Elbetteki yaz çalışmaları konusundaki yaklaşımlar da farklı farklıdır. Örneğin okullar kapandıktan sonra çoğunlukla devrimciliği de "tatil" eden küçük burjuva devrimcilerinin bu konuda söyledikleri kof gevezelikten, boş bir aldatmacadan öteye gitmez. "Boş kalmanın heyecanı" ile yapılan bazı çalışmalar ise genel anti-faşist savaşıma yarar sağlamaktan çok, bireysel ve dar grupçu sınırlar içerisinde kalır.

Kuşkusuz ilerici gençlik hareketi için böylesi sorunlar sözkonusu değildir. Hangi koşullarda ve dönemde olursa olsun savaşım aralıksız sürüyor. Devrimciler için bu savaşıma katılmak nesnel koşullar temelinde aktif çalışmak yılların, ayların ya da mevsimlerin değil, her günün, her anın sorunudur. Bu açı-

(Devamı: 7. Sayfada.)

"...VATANINI SATANIN KORKUSU"

NATO başlarının Ankara toplantısı sona erdi. 25/26 Haziran günleri Ankara'da toplanan NATO'cuların aldığı kararlar halkımıza yine zorla dayatılacak. Bilindiği gibi, üye ülkelerin bütçelerinden silahlanmaya daha fazla para ayrılması bu toplantıda üzerinde en çok durulan konulardan biri. Nitekim NATO'nun Brüksel'deki merkezinde üst düzeyde bir yetkili silahlanmanın "bu dünyanın gerçeği" olduğunu vurgulayarak, "ittifak üyesi ülkeler"in bu soruna daha titiz eğilmeleri gerektiğini söyl...or. Soğuk harp dönemini geri getirmeye çalışan emperyalist güçler, militarist çevreler her zaman yaptıkları gibi yine "Sovyet tehlikesi", "güçler dengesi" gibi demagojilerle silahlanmanın tırmandırılmasını savaş kışkırtıcılığını haklı göstermeye çalışıyorlar.

"Sovyet tehlikesi" üzerine fantastik hikayeler uydurmada ustalaşan ABD emperyalizminin ve NATO çevrelerinin Batı Avrupa'ya nükleer roketler yerleştirme girişimlerine paralel olarak Doğu Akdeniz ve Ortadoğu'da askersel konumlarını güçlendirmeyi amaçlayan yeni saldırganlık paktları çatıştırma çabaları yoğunlaşıyor. Emperyalizme uşaklıkla övünen Demireller, Türkeşler bölgemizde hegemonya peşinde koşan ABD ve NATO başlarının yayılmacı amaçları için uğursuz görevler üstlenmeye hazırlanıyorlar.

Halk düşmanı Demirel, Almanya'nın Sesi Radyosu'na verdiği bir demeçte (Milliyet, 24 Haziran 1980) "Türkiye, 3. Dünya ve sosyalist devletler arasında yer alıp ne yapacak? Ne menfaati var?... Türkiye NATO üyesidir. Binaenaleyh Türkiye'nin macera peşinde koşması mümkün değildir. Soğukkanlı, gerçekçi, sulh, barış esasına dayalı ve karşılıklı menfaat çizgisine oturmuş bir politikayı Türkiye takip eder." diyor.

Elbette, Türkiye'nin sosyalist ülkelerle işbirliğini geliştirmesi "3. Dünya" ülkeleri arasında yer alması Demirellerin çıkarına aykırıdır. Bundan daha doğal ne olabilir? Çünkü Demirellerin çıkarı efendisi ABD emperyalizminin çıkarlarıdır. Emperyalistlerin "cesur adam" diye övgüye layık gördükleri Demirel, emperyalizmin ülkemizdeki en has adamıdır. Çünkü o, IMF'lere OECD'lere, NATO'lara elpençe divan duran kul-köledir.

Ama halkımız emperyalizme köleliğe karşıdır. Çünkü emperyalizme kölelik açlıktan, yoksulluktan, işsizlikten, ölümden, işkenceden, zamdan, zulümden başka birşey değildir. Güney Kore'de, bir takım Latin Amerika ülkelerinde halklar bunu yaşıyorlar. Emperyalizme, kölelik, halklara düşmanlıktır. Savaş kışkırtıcılığına alet olmaktır. Bütün bunlar halkın çıkarına mıdır? Yoksa Demirellerin, Türkeşlerin ve onların efendileri ABD emperyalistlerinin çıkarına mıdır? Demirellere göre memleket toprağını dolar karşılığı parselleyip satmak, ülkemizi atom harmanları ile donatmak "Türkiye'nin menfaatinedir." Halkımıza göre ise bunun tek adı vardır: VATAN HAİNLİĞİ. Vatan hainlerinin sonu ise bellidir. Bu son, Şahların, Somozaların sonundan farklı olmayacaktır.

NATO Bakanlar Konseyi'nin Ankara toplantısının başladığı gün Perinçek'in partisi "TİKP Başkanlık Kurulu"nun bir bildirisi yayınlandı. Demirellerle uşaklık yarışına çıkan maocuların bildirisinde "Ülkemiz, 'ABD'nin ileri karakolu olmak' tehlikesiyle değil, Sovyet tehdidiyle karşı karşıyadır." denildikten sonra, "NATO içinde bağımsızlığımıza, egemenliğimize, eşitliğe ve milli savunma ihtiyaçlarımıza aykırı bütün ilişkiler düzeltilmelidir." gibi bir de akıl veriyorlar, Demirellere. Emperyalizmin borazanı rolünü kimseye kaptırmamak için ne kadar da yırtınıyor, maocular?

Türkiye işçi sınıfı, halkımız her geçen gün NATO'nun ve emperyalist güçlerin ülkemiz için yarattığı tehlikeyi giderek daha iyi anlıyor. Bu tehlikeye karşı savaşım zorunluluğunu kavrıyor. Türkiye'nin her yanında "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Üslere elkonsun, Amerika defolsun", "NATO'dan çıkılsın, Bağımsız Türkiye' belgileri yükseliyor. Bu savaşım tüm yurtseverleri, demokrasi güçlerini birbirlerine daha yaklaştırıyor. Eylem birliği yolunda ileri adımlar atılıyor. Demirelleri, Türkeşleri, Perinçekleri korkutan da bu. Yükselen bu gür ses. İflah etmez bu korku onları. Çünkü, "hiçbir korkuya benzemez vatanını satanın korkusu."

"NATO'DAN ÇIKILSIN!.."

NATO Bakanlar Konseyi'nin, "Türkiye'nin daveti" üzerine 25/26 Haziran günleri Ankara'da toplanması yurdun dört bir yanında protesto edildi. Gösteriler düzenlendi, pankartlar asıldı.

Ankara Kızılay'da yapılan gösteride "Bağımsız Türkiye", "Topraklarımız NATO'ya değil, yoksul köylüye" belgileri atıldı. Polis gösteriye katılanlardan birçok kişiyi gözaltına aldı. Ankara'nın değişik semtlerinde de, "NATO'dan çıkılsın", "Üslere elkonsun, Amerika defolsun" belgileri haykırılmış, binlerce el ilanı dağıtılmıştır.

26 Haziran günü İstanbul'un çeşitli semtlerinde gösteriler yapılmış, ilerici gençler Laleli ve Cağaloğlu'na üzerinde İngilizce ve Türkçe yazılı "Barış düşmanı, NATO'cu cellatlar ülkemizden defolun" pankartlar asmışlardır.

15-16 haziran genel direnişinin 10. yıldönümü kutlandı

Türkiye işçi sınıfının savaşımında tarihsel bir öneme sahip olan 15-16 Haziran direnişi, 10. yıldönümünde tüm ülke çapında yaygın olarak kutlandı. Gösteriler, mitingler yapıldı; bildiriler, afişler basıldı; toplantılar düzenlenerek 15-16 Haziran Direnişi'nin, önemi bugün daha da artan deneyimi üzerinde duruldu.

15-16 Haziran'ın 10. yıldönümüyle ilgili olarak bir bildiri yayınlayan DİSK Yürütme Kurulu, işçi sınıfının bugün de çok yönlü saldırı ve görevlerle karşı karşıya olduğunu belirtti. Maden-İş Genel Yürütme Kurulu tarafından yapılan açıklamada ise, demokrasi savaşımının bir bütün olduğu kaydedilerek "**bu savaşımın başarısının önde gelen koşulu, belirlenmiş ortak hedef ve istemler yönünde sendikal, politik ve demokratik alanlarda birlik sürecinin derinleştirilmesi ve örgütlenmesidir. Maden-İş Sendikası bu doğrultudaki gelişmeleri içtenlikle desteklemektedir.**" denildi.

İzmir Karşıyaka'da 15-16 Haziran'ın 10. yılı nedeniyle bir gösteri düzenlendi. 100'ü aşkın ilerici gencin katıldığı gösteride "Yaşasın 15-16 Haziran direnişi, yaşasın genel grev!" belgisi atıldı. Bu belginin yazılı olduğu pullar yaygın olarak dağıtıldı. Gümüşpala semtinde ise "Yaşasın 15-16 Haziran Direnişi - İlerici Gençler" yazılı bir pankart asıldı. İzmir Tıp Fakültesi'nde de bir forum düzenlendi.

Ankara'da çeşitli mesleklerden ilericiler, ilerici gençler, ilerici kadınlar 15-16 Haziran Direnişi'ni, Ulus'da 500'ü aşkın kişinin katıldığı bir gösteri ile kutladılar. Meydanın dörtbir yanına "15-16 Haziran'ı yaşatacağız!", "Yaşasın 15-16 Haziran Direnişimiz!", "Yeni 15-16 Haziran'lar Yaratacağız!" şeklinde pankartlar asan ilericiler, gösterinin başlamasından kısa bir süre sonra polisin saldırısına uğradılar.

İstanbul Gayrettepe'deki PTT Başmüdürlüğü'nde çalışan emekçi kadınlar iki binada 15-16 Haziran'la ilgili çeşitli afişler astılar ve çeşitli sloganların yazılı olduğu çok sayıda pul dağıttılar. Ayrıca ilerici gençler, kadınlar teknik elemanlar ortaklaşa grev ziyaretleri düzenlediler, grevci işçilerle dayanışmayı yükselttiler.

Edirne'de 15 Haziran'da ilerici kadınlar, ilerici gençler, Maden-İş ve Tekstil üyesi işçiler mahalle ve kahvelerde toplantılar düzenlediler, konuşmalar yaptılar. 16 Haziran'da ise Maden-İş ve Tekstil'in grevde bulunduğu yerlerde ayrı ayrı eylemler gerçkleştirildi.

Torbalı'da 15 Haziran Pazar gecesi ilerici gençler, ilerici kadınlar, öğretmenler ve Köy-Der üyesi köylülerden oluşan bir topluluk meşaleli miting düzenledi.

Muğla'nın yatağan ilcesinde ise 15 Haziran günü TİP, Enerji-İş, Dev-Maden-Sen ve ilerici gençlerin katıldığı bir yürüyüş ve miting yapıldı. Aynı günün akşamı ise TİP tarafından bir gece düzenlendi.

Çerkezköy'de ise Birlik Dayanışma, TİP ve TSİP bir miting ve yürüyüş düzenledi.

ŞİMDİ İLERİCİ GENÇLİĞİN SAVAŞIMINDA YAŞIYOR

5 Haziran günü polis tarafından evine giderken sırtına dayanan otomatik tabancanın kurşunu ile şehit edilen, ilerici gençliğin yiğit savaşçısı, İGD Sakarya Şube Sekreteri Memduh Gündoğan'ın cenazesi yaşlı, genç, kadın, erkek binlerce kişinin katıldığı yığınsal bir gösteriyle kaldırıldı. O'nun yaşamasını tehlike olarak gören polis, cenazesinden bile korkuyordu. Bunu cenaze törenini engelleme çabalarında ve yapılan gösteriye saldırmakla gösterdi. Ancak halkın, ilerici gençliğin kararlı, dirençli ve disiplinli çıkışı polisin saldırısını geri püskürttü.

AHMET NURCAN DOKSANBİR:

FAŞİZME, KARŞI SAVAŞA ADANMIŞ BİR YAŞAM

5 Mart 1952'de Trabzon'da doğdu. 1956 yılında ailesi İstanbul'a yerleşti. Ortaöğrenimini burada tamamladı.

Ahmet Doksanbir, liseden sonraki yıllarda İş Bankası'nın değişik şubelerinde çalıştı. Bu yıllarda ilerici fikirlerle tanıştı ve savaşıma dört elle sarıldı. Kuruluşundan hemen sonra İGD Kadıköy Şubesine üye olan Ahmet Doksanbir, ilerici gençlik hareketinin aktif, örgütçü bir militanıydı. Şube eğitim bürosunda ve daha sonra çeşitli örgütsel alanlarda görev aldı. İkna kabiliyeti yüksek, alçakgönüllü, arkadaşları arasında sevilen, sayılan bir insandı.

İlerici gençlik hareketinin savaşımının yanında emekçilerin ekmek ve özgürlük savaşımında da etkin yer aldı. Son olarak Banka işkolundaki sarı sendikacılığa karşı İşbankası emekçilerinin sınıf ve kitle sendikası Bank-Sen'de örgütlenmesi için özveriyle çalışıyordu. Bu arada Suadiye Halk-Koop'un kuruluş çalışmalarına katıldı. 17 Haziran 1980 Salı günü Suadiye Halk-Koop'a yapılan baskında faşist canilerce katledildi.

Suadiye Halk-Koop'ta iki ilerici katledildi

Faşistler Halk-Koop'a karşı kanlı saldırılarını gittikçe hızlandırıyorlar. Bugüne kadar elliye yakın silahlı saldırıda bulunan MHP'li, ÜYD'li faşistler son olarak Halk-Koop Suadiye Şubesi'ni otomatik silahlarla taradılar. Saldırıda Halk-Koop'un kurucularından İGD üyesi Ahmet Nurcan Doksanbir ve Halk-Koop üyesi, ilerici kadın Firhal Erünsal şehit düştü.

Ahmet Doksanbir ve Firhal Erünsal'ın cenazeleri 19 Haziran günü Kadıköy Osmanağa Camisinden, yığınsal bir törenle kaldırıldı. Cenazenin camiden alınıp yürüyüş yapılması engellenmek istendi. Buna rağmen cenazeye katılanlar şehitlerin cenazelerini alarak bir süre yürüdüler. Daha sonra yürüyüşün engellenmesi üzerine cenazeler araçlara konularak Karacaahmet Mezarlığı'na götürüldü ve yapılan bir törenle toprağa verildi. Burada Halk-Koop adına yapılan bir konuşmada emperyalist güçlerin güdümündeki faşist güçlerin öldürdüğü iki ilericiye sıkılan kurşunların demokratik halk kooperatifçiliği ve gelişen demokrasi hareketine sıkıldığı ifade edildi. Konuşmacı'nın sözleri "Ahmet'ler, Firhal'ler ölmez!" belgileriyle sık sık kesildi. And içilmesinden sonra biri avukat, diğeri konuşmacı olmak üzere dört kişi gözaltına alındı.

"dev-yol" diyarbakır'da burjuvazinin provokasyonlarına zemin hazırlıyor

Bilindiği gibi Diyarbakır'da yıllardır faşistlere ve maoculara rastlanmaz. En azından bu halk düşmanları açıktan açığa çalışma yürütememektedirler. Bu, eli kanlı faşist Türkeş'in 1975'te Diyarbakır'a sokulmamasından beri böyledir. Elbetteki bu olumlu gelişme kendiliğinden olan bir şey değildir. Demokrasi güçlerinin kararlı anti-faşist savaşımları sonucudur ve onların ortak başarısıdır. Ancak egemen güçlerin demokrasi güçlerini ezmek, halk düşmanı unsurların yeşermesi için ortam hazırlamak yolunda boş durmadığı yeni ve sinsi planlar, provokasyonlar uygulamaya çalıştığı da bir gerçektir.

Açıktan çalışma ortamı bulamayan faşistler gericilerin, MTTB'lilerin içinde çalışmaya başladılar. Bu kanaldan, dini de kendilerine maske yaparak çeşitli saldırılar düzenlediler. Fakat demokrasi güçlerinin uyanıklığı ve birlikteliği bu oyunları boşa çıkardı. Faşist demagojinin içyüzü Diyarbakır halkına bıkıp usanmadan anlatıldı. Fakat tam bu noktada maoculuk ön plana çıkarıldı. Maocular okullardan yurtlara, işyerlerinden mahallelere, her yerde ilericilere, devrimcilere saldırdılar. Hemen o günlerde İGD, DDKD, Genç-Öncü, SGB, DHKD ortak savaşım vererek, her yerde maoculuğa karşı kesin tavır aldılar. Böylece maoculuk ta açıktan çalışamaz duruma geldi.

Ne var ki, provokasyonlar bitmedi. Artık sahnede "Apo"culuk vardı. Herkesin gördüğü, yakından izlediği, CIA'nın, MİT'in güdümünde çalıştığı kuşku götürmeyen "Apo"culuk... Demokrasi güçleri buna da karşı koymasını bildiler.

Biz burada "Apo"culuğu ve yaptıklarını anlatmayacağız. Anlatacağımız bir başka yoldan gelişen provokasyonlardır.

Diyarbakır'da son 1,5-2 aydır "Apo"culuk sessiz beklemektedir. Ama bu boşluk maceracı bir grupça, "Dev-Yol"ca doldurulmak istenmektedir.

Evet, "Dev-Yol" 1,5-2 aydır Diyarbakır'da provokasyon üzerine, provokasyon düzenlemektedir.

Diyarbakır'da yerel bir örgütlenmesi olmayan bu grup, genellikle yüksek öğrenimde dışarıdan gelen öğrencilerden oluşuyor.

"Dev-Yol"un provokasyonlarına yolaçan gelişmeler önce çevre Sağlık Koleji'nde "Dev-Yol"cuların İGD'li öğrencilere bahanesiz tek tek saldırmasıyla başladı. İlerici gençlerin sağduyulu, kararlı tutumuna rağmen bunlar saldırılarını yöneticilere kadar vardırdılar. Fakat ilerici gençlerin cevabı onların istediği gibi olmadı; ilerici gençler işi bir kavga yarışına dönüştürmediler, fakat gelebilecek saldırılara karşı herzaman uyanık ve kararlı davrandılar. Saldırılar sürüyor, ama "Dev-Yol", İGD'yi istediği şekilde bireysel çatışmalara sürükleyemiyordu. Bu durum sürerken bir de bülten çıktı ortaya. Diyarbakır biriminde "Liseli Dev-Yol" adlı bir broşür çıkarıldı. Bu broşürde 24 Aralık'ta Kahramanmaraş cankırımını yığınsal ve çok yönlü eylemlerle protesto eden DDKD, İGD, Özgürlük Yolu, SGB gibi örgütlerin polis ve jandarma ile aynı konumlara düştükleri belirtilerek bu örgütlere polis suçlaması getiriliyordu. Ne çelişkidir ki, polislikle suçladıkları bu örgütlerle 30 Mart olaylarının yıldönümünde okullarda ortak forum koyup 1,5 günlük boykota gittiler... Bu bültendeki yazı üzerine Diyarbakır Eğitim Enstitüsünde DDKD ve İGD ortak olarak "Dev-Yol" şeflerinden tabanları önünde eleştiri aldılar. Fakat "Dev-Yol" şefleri İGD'yi bir kez daha denemeye kalktılar, ve ilerici gençlere saldırdılar, ama ilerici gençler onların istedikleri maceraya sürüklenmediler.

"Dev-Yol", İGD'yi provokasyona sürükleyemeyeceğini anlayınca ani dönüş yaparak bu defa DDKD'li gençlere saldırdı. Önce Öğretmen Lisesi'nde bir bildiri dağıtmaya kalkarak DDKD yöneticilerine ağız dolusu tehdit ve küfür yağdırdılar. Ancak bu bildirinin dağıtımı engellenince kitleye ateş açtılar. Arkasından çeşitli yerlerde DDKD'li gençlere saldırmaya devam ettiler. Her saldırıda gerekli dersi almalarına karşın Diyarbakır'da provokasyon ortamı yaratma amaçlarına ulaşmak için saldırılarını ısrarla sürdürdüler.

Ama demokrasi güçleri istenilen provokasyona hiçbir zaman gelmediler. Fakat "Dev-Yol" şeflerinin saldırılarının hiç zararı olmadı değil. Bu saldırılar burjuvazinin ortalığı karıştırma planlarını uygulaması için azçok yeterli oluyordu. Yurtlar, okullar basılıyor, öğrenciler alınıp götürülüyor, birçok öğrenci yurtlardan çıkartılıyordu. Yollarda pek görülmeyen jandarmalar, son zamanlarda caddeleri doldurmaya başlıyordu.

Biz Diyarbakırlı ilerici gençlere "Dev-Yol" şeflerinin bu yaptıkları şaşırtıcı olmadı. İGD'ye, gençliğin eylem birliğine düşmanlık politikası, provokasyona yolaçan saldırılar belki bölgemiz için yeni bir durumdu, ama Türkiye genelinde yeni bir şey değildi. Herşeyden önemlisi işçi sınıfımız, ilerici gençlik hareketi küçük-burjuva devrimciliğinin çok yönlü çözümlemesini yapmış ve yığın savaşlarının yükseldiği şu dönemde küçük-burjuva "sol"cularının burjuvazinin provokasyonlarına zemin hazırlayan serüvenci, bireysel terörist çıkışlarına dikkat çekmişti.

Diyarbakır'lı ilerici gençler, olanlara bu açıdan yaklaştılar. Olanlar ve yapılmak istenen şeyler belli idi. "Dev-Yol" şefleri Diyarbakır'daki bu saldırılarıyla maocu bozmalarla işbirliği temelinde geliştirmeye çalıştıkları İGD düşmanlığı politikasına yeni bir halka daha eklediler. Ancak ilerici gençlerin kararlı ve sabırlı tutumları sonucu istedikleri amaca ulaşamadılar.

Olayların gösterdiği bir diğer gerçek de "Dev-Yol"u bu davranışlara sürükleyen içine sızmış karşı-devrimci maocuların olduğudur. Şeflerin arasında belli güçlerle de ilişkisi olan maocu şefler yönlendirici rol oynuyor.

Diyarbakır'da olaylar henüz bitmiş değil. Ama "Dev-Yol" şefleri istedikleri şeyleri yapamayacaklardır. Şimdiye kadar nasıl burjuvazinin tüm oyunlarını demokrasi güçleri eylem birliğini yükselterek bozmuşlarsa, bu oyunları da bozacaklardır. Demokrasi güçleri provokasyonlara gelmeyecekler ve Diyarbakır'da burjuvazinin provokasyonlarına zemin hazırlıyanlara karşı, bireysel terörizme karşı bundan böyle daha duyarlı olacaklardır.

Bölgemizde gelişen bu olaylar bir kez daha gösterdi ki, bireysel terörizm eylem birliği düşmanlığı demokrasi savaşımına zarar veriyor, karşı-devrimci bir rol oynuyor. Ama bozmak elimizde, demokrasi güçlerinin elinde!...

Diyarbakır'lı İlerici Gençler

ANILARI YAŞATILACAK

ABDULLAH ÇETİN

İSMAİL DEMİRCAN

5 Mayıs günü Muttalip Caddesi'nde evlerine gitmekte olan İLD üyeleri İsmail Demircan (Meslek Lisesi öğrencisi) ve Abdullah Çetin (Ticaret Lisesi öğrencisi) MHP'li ve ÜYD'li faşistler tarafından pusuya düşürülüp kurşunlanarak öldürüldüler. Olay sonrası Ticaret Lisesi 3. sınıf öğrencisi faşist İlhan Yalçın tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Olayın ertesi günü arkadaşlarının cenazesini yığınsal olarak kaldırmak isteyen ilerici gençlere polis izin vermedi. Ölen gençlerin ailelerine gözdağı vererek, cenazeleri hastaneden kaçırıp gömdürdü. Bunun üzerine ilerici gençler arkadaşlarının mezarları başında yığınsal bir tören yapıp çelenk koydular. Daha sonra öldürülen ilerici gençlerin mahallelerinde, halkın ilgi ile izlediği korsan bir miting yaparak "Abdullah'ın, İsmail'in hesabı sorulacak!", "Faşizme geçit yok!", "İLD yaşıyor, savaşıyor!" belgilerini haykırıp İlerici Gençler, İlerici Liseliler imzasıyla hazırlanan bildiriyi yaygın olarak dağıttılar.

Eskişehir'de artan faşist saldırılarla ilgili olarak TİP Eskişehir İl Örgütü, TSİP Eskişehir İl Örgütü, Birlik Dayanışma ve Devrimci Demokratlar ortak bir bildiri ile tüm anti-faşist güçleri eylem ve güçbirliğine çağırdılar.

MERSİN'DE İŞÇİ–GENÇLİK DAYANIŞMASI

1 Haziran günü Mersin'li ilerici gençler ve ilerici liseliler tekellere karşı Cam Sanayi işkolunda savaşım veren Anadolu Cam Sanayi grevci işçileriyle dayanışma gösterdiler.

100'ü aşkın ilerici genç tarafından yapılan grev ziyaretindeki konuşmalarda işçi-gençlik dayanışması dile getirildi. Sık sık "Yolumuz işçi sınıfının yoludur!", "Faşizme geçit yok!", "Faşizme karşı genel direniş!", belgileri atıldı ve büyük bir coşkuyla grev ziyareti sona erdi.

gençlik dünyası

Sahibi : Rifat GÜLER — Sorumlu Yönetmen : Erhan TUSKAN
Yönetim Yeri : Hoca Rüstem Mektebi Sokak 11/4 Cağaloğlu - İstanbul
Abone Koşulları : 6 Aylık 150 TL. 12 Aylık 300 TL. Yurtdışı iki katıdır.
Türkiye Dağıtımı : Temel Dağıtım. — Son baskı tarihi 2.7.1980
Baskı : AFA Matbaacılık - İstanbul

İşkencecilerden hesap sorulmalıdır!

yalancının mumu yatsıya kadar yanar

İşkenceciler işkenceyi "günlük" ve "olağan"bir uygulama olarak göstermeye çaba harcıyor. "Olur böyle şeyler" demeye getiriyor işkenceciler ve onlara destek olanlar. Yüzlerce yurttaşımız, genç, ihtiyar, kadın, erkek kitle halinde işkenceden geçiriliyor. Bu arada işkencelere karşı savaşım geniş boyutlara ulaşıyor. Burjuva basını sessiz kalsa da, "demokrat" geçinen yazarlar suya sabuna dokunmayan yazılarla köşelerini doldursalar da, ulusal ve uluslararası planda işkencelere karşı tepkiler ve eylemler artıyor. Gerici egemen güçler telaşla gelişmeleri ters-yüz etmeye kalkışırken, çelişkili açıklamalarda bulunuyorlar.

Ülkemizde "işkence yapılmaz" deniliyor. Fakat günlük gazete sayfaları işkence haberleri ile dolu. Gözaltına alınan ve işkencede öldürülen insanların cesetleri, hiç bir şey olmamışcasına hastanelere, evlerine bırakılıyor. Malatya'da gözaltına alınan ilerici genç Mehmet Ali Karasoy Karakol'da ölü bulundu. Hastanede Karasoy'un vücudunun işkence izleri ile dolu olmasına karşın, doktorlar rapor vermediler. Bu insanlık dışı uygulamaya ortak oldular. Olay kapatılmak istendi. Yine İstanbul-Kartal'da gözaltına alınan bir genç de Karakol'da ölü "bulundu"! **Polis, gencin "Karakol'dan kaçarken, duvardan düşerek öldüğünü"** ileri sürdü.

İşkence uygulamaları, ulusal çapta, çeşitli demokratik çevrelerden yoğun tepkilerle karşılanıyor. Ayrıca uluslararası planda da yankılanan protesto eylemleri, geniş destek gördü. Uluslararası Af Örgütü (UAÖ)'nün, ilerici, yurtsever kişilere ve bu arada İGD yöneticilerine işkence yapılmasına son vermek amacıyla yayınladığı rapor, Avrupa Parlamentosu'nda tartışıldı. Avrupa Parlamentosu, Türkiye ile ilişkilerini gözden geçirmeyi ve Türkiye'de insan hakları konusunda araştırma yapmayı kararlaştırdı. Almanya'nın Sesi Radyosu da Türkiye'de işkenceler üzerine geniş yayınlar yaptı.

İçişleri Bakanlığı, UAÖ'nün raporuyla ilgili olarak 14 Haziran günlü gazetelerde yer alan açıklamasıyla, **"işkencenin insanlık dışı bir uygulama olduğunu, insan haklarına aykırı bulunduğunu, ülkemizde uygulanamayacağını ve bu nedenle bu raporun ihbar kabul edilerek, adli mercilerce soruşturma açılacağını"** bildirdi. Ancak 21 Haziran günü basın toplantısında, **"işkenceler yüzünden Avrupa'nın yardımı kesebileceğini, bu konuda neler düşündüğünü"** soran bir gazeteciye Demirel şu yanıtı verdi: **"Biz alacağımız yardımın 215 milyonunu aldık, geriye kaldı 35 milyon. Avrupa Parlamentosu'nun, Almanya'nın Sesi Radyosu'nun ve UAÖ'nün ne dedikleri beni ilgilendirmez. Bu dışardaki komünistlerin işidir."**

UAÖ'nün raporuna ve girişimlerine **"dışardaki komünistlerin işidir"** biçiminde karşı çıkmak kargaları bile güldürür. Bu ya Demirel gibilerine has bir "cehalettir", ya da sorunu adi bir anti-komünist demagoji ile geçiştirmeye kalkışmaktır.

Fakat ilerici, demokratik güçler halkımız, sorunu geçiştirmeyi düşünmüyor. Tam tersine vargücüyle savaşı sonuna dek sürdürmeye kararlıdır. İşkencelere son verilmesini, tüm anti-faşist tutukluların serbest bırakılmasını sağlamak, işkencecilerden yaptıklarının hesabını bir bir sormak istiyor, soracaktır da. İşbirlikçi gerici, egemen güçler istedikleri şeyi söyleyebilirler ve her türlü zorbalığa başvurabilirler. Ancak son sözü ilerici demokratik güçler, işçi sınıfı ve emekçi halkımız söyleyecektir.

"Devrimci moral en büyük güç kaynağımızdır"

İGD Bakırköy Şube Başkanı Haluk Arugün, 22 Nisan'da gerekçesiz olarak gözaltına alındı. Altı günü işkenceyle geçen 15 günlük bir gözaltı süresinden sonra serbest bırakıldı. Aşağıda kendisiyle yaptığımız röportajı yayınlıyoruz:

Gözaltın alınma olayını anlatır mısınız?

22 Nisan'da, saat 21'de eve gelerek, silah ihbarı olduğu gerekçesiyle arama yapacaklarını söylediler. Yarım saat kadar aradılar ve bir şey bulamadılar. Daha sonra 1. Şube'ye götüreceklerini söyleyerek, gözlerimi bağladılar.

Kaç gün gözaltında kaldınız? Bu süreyi nasıl geçirdiğinizi kısaca anlatır mısınız?

1. Şubede onbir gün kaldım. İlk altı günüm, yalnız geçti. Bir odanın içindeki kalorifer borusuna, bir elimden kelepçeyle bağladılar. Evden çıkarken gözüme bağladıkları bezi, altı gün çözmediler. Bu süre içinde yiyecek ve su vermediler. Her gün değişik saatlerde ve değişik sürelerle sorguya çekildim. Sorgulama sırasında elektrik veriyorlar, falakaya yatırıyorlar ve giysilerimi çıkararak soğuk suyla yıkıyorlardı. İşkenceden sonra yine aynı odaya götürüp, kelepçeyle bağlıyorlardı. Kolumdan bağlı olduğum için, yatma olanağım yoktu, ancak oturabiliyordum. Periyodik aralıklarla yanıma gelerek, uyumamı engelliyorlardı. Amaçları, fizikler olarak çökerterek, direncimi kırmak ve umutsuzluğa, yılgınlığa kapılmamı sağlamaktı. Yedinci gün sürükleyerek, hücrelerin bulunduğu alt kata indirdiler. Hücrede beş gün kaldım. Bu süre içinde iki kez daha sorguya çekildim. Savcılığa çıkarılmak üzere, onikinci gün Selimiye'ye götürdüler. Tutuklama kararından sonra, Habriye Kışlası'na götürüldüm. Burada, DİSK Yürütme Kurulu üyeleri ve çeşitli sendika temsilcileri ile birlikte, üç gün kaldım. BANK-SEN üyesi arkadaşların gösterdiği dayanışma, işçi sınıfının gençliğe sahip çıkışı açısından örnekti. Onbeşinci gün Selimiye'ye götürdüler ve mahkeme tarafından serbest bırakıldım.

Bu süre içinde ilginç gözlemleriniz oldu mu? Direngenliği elden bırakmamak ve morali her zaman sağlamk tutmak konusunda neler söylersiniz?

İşçi sınıfının savaşından kopuk, bireysel terörizme saplanmış insanların yılgınlığa, pasifizme düştüklerini gördüm. İşkence karşısında, dirençlerini, örgütlerine ve savundukları görüşlere güvenlerini yitiriyorlardı. Keskin devrimcilerin (!), işkenceden sonra işkencecilerin yakın dostu olduklarına tanık oldum. Ve yine işçi sınıfının savaş yolundan yürüyenlerin, onurla ve dimdik ayakta durduklarını gördüm.

Bana güç veren, binlerce ilericinin zindanlardan, işkence odalarından kurtulması için, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin savaştığı gerçeğini, hiçbir zaman aklımdan çıkarmamamdı. Bu moral, elektrikten, falakadan ve en acımasız işkence yöntemlerinden daha güçlüydü.

işkenceler ve «hukuk devleti»

Av. Rasim ÖZ
İstanbul Barosu Başkan Yardımcısı

Nasıl ki, yasaların anası Anayasa ise, "Özgürlüklerin Anası" da düşünce özgürlüğüdür. Düşünce özgürlüğünün soyut olarak tanınması da yeterli değildir. Zaten kafanın içine zincir vurulmasına hiç bir olanak yoktur. Düşünce özgürlüğünün varlığından söz edebilmek için düşüncelerin açıklanmasından, ortaya konup savunulmasına, yayılması ve benimsetilmesine kadar olanak sağlanmış olması zorunluluktur. Bu özgürlüklerin bulunmadığı bir ülkede demokrasiden değil, ancak demokrasi oyunundan sözedilebilir.

Baromuza yapılan başvuruların belgelendiği ve tüm ilgili ve yetkililere iletildikten başka, ülkemiz ve dünya kamuoyunca da artık bilinir olduğu gibi; özellikle gözaltı dönemlerinde insanlara insanlık dışı işkencelerin yapılmakta olduğu belgeler, raporlar, yeminli tanıklar ve canlı bulgularla ortadadır.

İşkenceler olağan sorgulama yöntemi haline gelmiştir. Önce rastgele insanlar gözaltına alınmakta, sonra bunlara olabildiğince bulunmayan sanıkların suçları yüklenilmeye çalışılmaktadır.

Bir kısım hasta yaratıklarca insanların cinsel organlarına cop sokuluyor, cinsel organlarına, kulak memelerine, ağzına, çenelerine elektrik veriliyor. Tecavüze kalkışılıyor... üzerine soğuk su sıkılıyor... falakaya yatırılıyor... sakat bırakılıyor... Genç insanlar var ki, sağlam gözaltına alındıktan 2 saat - 8 saat sonra ölüleri evlerine bırakılıyor.. Sözü geçen Uluslararası Sözleşmeler belgeler ve anayasa hükümleri de yerinde duruyor.

C.M.U. Yasasının geçici 5 maddesi "siyasal içerikli tüm suçlarda sorgulamayı yalnızca C. Savcılığının yapması gerektiği"ni söyler. Oysa sorgulamalar özel timlerce ve savcılardan habersiz yukarıdaki yöntemlerle gizli yerlerde yapılır.

Anayasanın 30. maddesi yakalama veya tutuklama halinde derhal yakınlarına haber verileceğini yazar. Oysa hiç kimseye haber verilmez. Sanık da suçunu bilmez, yalnız günlerce işkence yapılır. Ve "konuş" denilir.

Avukatlık Yasasının 2. maddesi tüm resmi 'daireleri ve kişileri, avukatların görevlerini yapmalarına yardımcı olmakla yükümlü kılmıştır. C.M.U.K.'da bir yasaklama yoktur ama gözaltındaki sanık ile avukatı görüştürülmez, doktor muayenesine olanak verilmez.

Tüm hukuk kuralları yok sayılabilir ama yine de devletin adı "Hukuk Devleti"dir.

Ülkemiz gerçekten tam olarak demokratik hukuk devletini kuracaktır. Türkiye işçi sınıfının, tüm koşullara karşın, yandaşları ile birlikte vermekte olduğu savaşım ulaşacak, tüm "İNSANLIK SUÇLULARINDAN" yapılanların hesabını soracaktır.

İnsanlık düşmanları cezasız kalamaz!

16 Nisan'da gözaltına alınan İGD yöneticileri 11 gün ağır işkencelerden geçirildiler. Polis, sorgulama sırasında işkenceyle, İGD yöneticilerine bir dizi "suç" yüklemeye çalıştı. Bunlardan birisi, MHP Bakırköy, Eyüp ve Zeytinburnu ilçe binalarının bombalanması olayı idi.

Geçtiğimiz günlerde İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Basın-Yayın ve Halkla İlişkiler Dairesi'nin yayınladığı bildiri polisin işkenceyle "suç" yükleme çabasını açığa vurdu. 26 Nisan - 9 Mayıs tarihleri arasında, çeşitli suçlardan sanık 224 kişinin yakalandığı açıklanan bildiride işlenen suçlar arasında polisin İGD yöneticilerine yüklemek istediği "suç" da bulunuyor. İGD yöneticileri 16 Nisan'da gözaltına alınmışlardı. Oysa Sıkıyönetim komutanlığı açıklamasında, bu suçu işleyenlerin 26 Nisan-9 Mayıs arasında yakalandığı belirtiliyor. Bu bir çelişki değil mi? Polisin işkenceyle "suç" yüklediğini kanıtlamıyor mu? İGD yöneticileri kararlılıkları ve direngenlikleriyle polisin bu oyununu bozmuşlardır.

İGD yöneticilerine 11 gün boyunca işkence yapıldığı, kendileri, aileleri ve avukatları tarafından kamuoyuna yansıtıldı. Ayrıca askeri doktorun raporunda "darp izleri"ne, ellerde ve ayaklarda "yarık ve ekimozlara rastlandığı" yazılıdır. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi"nde de, Anayasamızda da açıkça belirtiliyor. İşkence insanlık suçudur. Halk düşmanı Demirel, işkencelerin belgelenmesi karşısında bile "işkence yoktur" demekten utanmıyor. Peki ya savcılar, bağımsız yargı organları neden sessiz kalıyorlar? Kamu davası açmak için ne bekliyorlar?

İşkence ve insanlık dışı uygulamalar "vaka-i adiye"den sayılıp unutturulmak mı isteniyor? İGD yöneticileri, kendilerine işkence edenleri, gözleri bağlı olduğu halde konuşmalarından tanıyabileceklerini açıklamışlardır. İlerici gençlerin, yöneticilerine ve tüm ilerici, demokratik insanlara yapılan bu işkenceleri unutmaya hiç niyeti yoktur! İşkencecilerden hesap sorulacaktır!

Mehmet Boz'a Özgürlük!

İGD yöneticileri, ulusal ve uluslararası dayanışmanın büyük bir güce ulaşmasının sonucu, serbest bırakılmak zorunda kalındılar. İGD yöneticileri için Sıkıyönetim 3 No.lu Askeri Mahkemesi "... haklarında kuvvetli deliller bulunduğu" gerekçesiyle tutuklama kararı verirken; 2 No.lu Askeri Mahkeme'nin daha sonraki kararında şu saptama yer alıyordu: "... sanıkların suçlu olduklarına dair yeterli ve kuvvetli delillerin bulunmaması ve daha fazla tutuklu kalmalarının ilerde telafisi mümkün olmayan mağduriyetlerine neden olacağından tahliyelerine karar verilmiştir."

Bu kararla İGD'nin 16 yöneticisi serbest bırakıldı. Ancak MYK üyesi Mehmet Boz, daha önce Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı'nın Siirtte' yaptığı bir konuşma nedeniyle hakkında soruşturma açtığı gerekçesiyle serbest bırakılmadı. Boz, gözaltı süresi bitmesine karşın hâlâ cezaevinde bulunmaktadır ve mahkeme önüne çıkartılmamaktadır. Bu konuda bilgilerine başvurduğumuz Boz'un avukatları müvekkillerinin Diyarbakır'da mahkemeye çıkarıldığı anda tahliye edilebileceğini, ancak Genelkurmay'ın emrine karşın İstanbul Sıkıyönetim yetkililerinin gerekli aracı temin ederek Mehmet Boz'u Diyarbakır'a göndermediklerini belirttiler. Boz gerekçesiz ve "bürokratik" nedenlerle cezaevinde tutulmaktadır.

Mehmet Boz derhal mahkeme önüne çıkarılsın!
Mehmet Boz'a özgürlük!

"karakol baskını" mı, polis zulmü mü?

12 Haziran 1980 günü ve gecesi Esenler'deki Kazımkarabekir mahallesi halkından "Karakolu bastıkları" gerekçesiyle 64 kişi gözaltına alındı. Gözaltında işkenceden geçirilenlerle konuştuk. Olayın aslını öğrendik. Konuşmamıza olayların geçtiği kahvede başladık.

Soruyoruz. Bu "Karakol baskını hikayesi' nasıl başladı diye.

En çok işkence gören gençten biri sözü alıyor. "Ne baskını kardeşim!" diyor. 'Biz karakola hiç suçsuz yere içeri alınan, öldüresiye dövülen bir arkadaşımızı geri almaya gitmiştik

Ben size olayı kısaca anlatayım. 12 Haziran Perşembe akşamı mahallemizin insanları işdönüşü kahveye daha yeni geliyorlardı ki, sonradan MHP'li, ÜGD'li olduklarını kesin olarak öğrendiğimiz 4 jandarma eri kahvenin önüne geldi. Herkese ellerini kaldırmalarını, arama yapacaklarını söyledi. Jandarmaların isteğiyle yalnız kahvede oturanlar değil, çevrede bulunan kadın, çoluk, çocuk, genç, yaşlı herkes ellerini kaldırdı.

Bunun üzerine bir mühendis arkadaş jandarmalara arama emri alıp almadıklarını sorunca jandarmalar hiç konuşmadan arkadaşımızı kıyasıya dövmeye başladılar. Kadınlarımız ve yaşlılar arkadaşımızı ellerinden almak isteyince ayak uçlarına iki kurşun sıktılar. 'Eğer istersek öldürürüz de' dediler ve arkadaşımızı yerlerde sürüye sürüye Esenler Karakolu'na götürdüler.

Çok kısa bir süre sonra bütün mahalle bir araya geldi. Hepsi de görüşbirliği ettiler. Gidip arkadaşlarımızı geri alacaktık.

Biz 500'ü aşkın mahalleli kararlı bir şekilde karakola doğru yürüyüşe geçtik. Karakola varana kadar olayı bilen bir yığın insan saflarımıza katıldı.

Tam karakola 100 metre kala bütün karakol polislerinin, jandarmaların tam siper yattıklarını ve üzerimize kurşun yağdırdıklarını gördük. O kadar sık ve seri ateş ediyorlardı ki, o an yere yatmasaydık yarımızın ölmesi işten bile değildi.

Geri döndük.

Bizler mahallemize yaklaşırken telefonla haber verilen I. Şube ekipleri ve jandarmalar bir üç yol ağzında bizi kıstırdılar. "Eller yukarı" sesi bitmeden yeniden kurşunlar yağmaya başladı. Ancak bu sefer insanlarımız yere yatmadı. Bir kişi bile eğilmedi. Dimdik ayakta durdular. O sırada iki arkadaşımız polis kurşunlarıyla yaralandı.

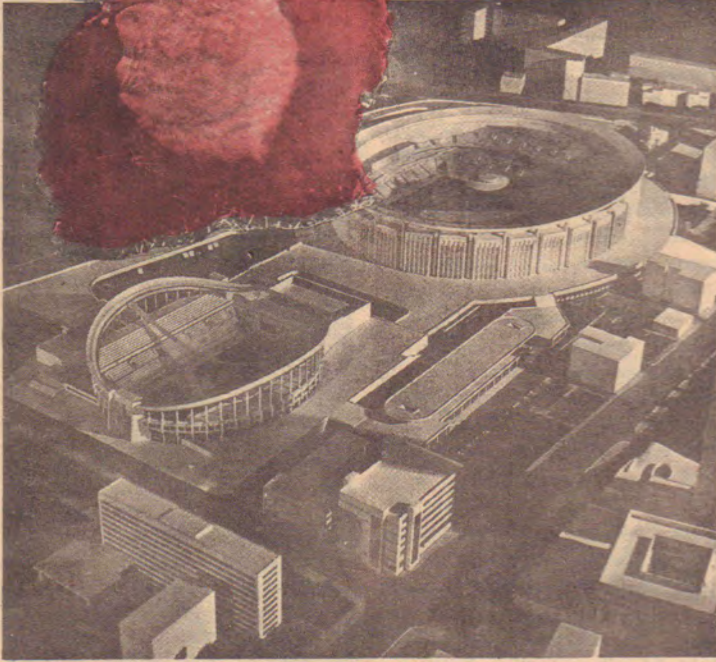
Bir çoğumuz o anda kaçabildi. Polisler yanımıza geldiler. Ağıza alınmayacak küfürlerle üzerimize çıktılar. Kelimenin tam anlamıyla bizi çiğnediler. Tekme, tokat, yumruk, dipçik darbeleri kadın, kız, genç, yaşlı ayırt etmiyordu. Halkın gözleri önünde analarımıza, bacılarımıza elleriyle, silahlarıyla sarkıntılık ediyorlar, saldırıyorlardı.

64'ümüzü yakalayabildiler. 51'i erkek, 13'ü kız. Arabalara doldurdular. Sonradan öğrendiğimize göre "12. arabamız boş kaldı" demişler, evlere, kahveye baskın yapıp son arabalarını da doldurmuşlar.

Lafı uzatmayalım. 64'ümüzde Esenler Karakolu'nda gece saat 1'e kadar hiç aralıksız işkence gördük. Soluk aldırmadılar. Önce kalın ağaç sopalarla işe başladılar. O kadar hızlı vuruyorlardı ki sopalar birer vuruşta kırılınca, 16'lık inşaat demirlerini çıkarttılar. Sonrada ağaç keser gibi bir bir biçtiler bizi. Sırtımızda bir parça ten rengi kalmadı. Simsiyah oldu. Kıpırdayamaz hale gelene kadar vurdular da vurdular.

OLİMPİYAT GELENEĞİ YA

Sportif, dini ve kültürel etkinliklerin bir bileşimi olarak eski Yunan'da düzenlenen olimpiyatlar, 19. yüzyılın sonlarında 1894'de toplanan bir uluslararası kongreyle bugünküne yakın anlamda yeniden düzenlenmeye başlandı.

Ancak, modern olimpiyatlar, kurucuları Fransız Baron Pierre de Couberttin'in de belirttiği gibi başlangıçta "çağdaş sporcunun vatanını, ırkını, bayrağını yüceltmesi" temelinde şoven bir karakter taşıyordu. Nitekim bu tarihten 1936'ya kadar yapılan olimpiyatlar, hep emperyalist ülkelerin kendi güçlerinin ve ırklarının üstünlüğünü kanıtlama aracı olarak kullanılmaya çalışıldı. Bu olimpiyatlarda genellikle ABD aslan payını alıyordu. Fakat, Amerikan takımlarına zenciler istenmeye istenmeye kabul ediliyor, seçmelerde zenci sporcuların başarıları pek hazmedilemiyordu.

1936 Berlin Olimpiyatları yeni dönemin eşiğinde yapıldı. Faşizm İtalya ve Almanya'da iktidar olmuştu. Hitler üstün ırk safsatasını kitleleri peşinden sürüklemenin bir aracı olarak görüyor, bu konuda yoğun bir propaganda yürütüyordu. 1936 Berlin Olimpiyatlarına bu nedenle özel bir önem veriyordu. Alman ırkının üstünlüğünü spor alanlarında kanıtlayacaktı. Haralarda at yetiştirir gibi hazırladığı sporcular, yarışlarda göreceli başarılar kazanabilmişlerse de, Hitler bundan yeterince hoşnut değildi. Örneğin atletizm yarışlarında, nazilerin "aşağılık ırk" olarak nitelendirdikleri Zenci Jessi Owens, "safkan" Alman'ı geride bırakarak, üstün ırk safsatasını bir kere de spor alanlarında yerlebir ediyordu.

Berlin'den sonra, yine nazilerin başlattığı II. Dünya savaşı ile ara verilen olimpiyatlar, 1948 Londra Olimpiyatlarıyla sürdü.

1952 HELSİNKİ OLİMPİYATLARI VE OLİMPİYATLARIN AMACINDAKİ NİTEL DEĞİŞİKLİK

1952 Helsinki Olimpiyatlarında Sovyetler Birliği ve sosyalist sistem ülkelerinin sporcuları ilk kez yarıştılar. Bu yarışlarda sadece Sovyet sporcuları 22 altın, 30 gümüş, 19 bronz madalya alarak olimpiyatların emperyalizmin güç gösterisine dönüşmesini engelliyorlardı. Artık olimpiyatlar farklı sistemlere sahip ülkelerin barış içinde yanyana yaşamalarının spor alanındaki somut bir göstergesi oluyordu. Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler sprocuları bu güne kadar elde ettikleri üstün başarılarla, reel sosyalizmin gücünü ve üstünlüğünü spor alanında da gösterdiler. Bundan böyle olimpiyatlar ırkların üstünlüğünü değil, sistemlerin üstünlüğünü, barışın, dostluğun üstünlüğünü kanıtlayacaktı. Halkların yakınlaşmasında, ülkeler arasındaki barışçıl ilişkilerin geliştirilmesinde önemli bir rol oynayacaklardı.

1980 MOSKOVA OLİMPİYATLARI

1976 Montreal'de başlatılan olimpiyatların modasının geçtiği gevelemesi, aslında emperyalistlerin olimpiyatların denetimlerinden çıkmasından duydukları kaygıyı yansıtıyordu. Nitekim sosyalist ülkelerin başarılarını çekemeyenler, bu başarılara çamur atmaya başladılar. Sosyalist ülkeler sporcularının başarılarını "bunlar amatör değil, profesyonel", "bu sporcular askeri disiplinle çalıştırılıyor" gibi safsatalarla gölgelemek istediler. Ama gerek çeşitli ülkelerden insanların bu sporcuları yakından tanımaları, gerekse kapitalist ülkelerdeki sporcuların emperyalist ideologlarının amatörlük kavramını kendilerini sömürebilmek için nasıl kullandıklarını somut olarak görmeleri bu tür anti-komünist propagandaları etkisiz kılıyordu. Diğer yandan emperyalizmin halklar arasındaki gerginliği arttırma emelleri vardı. Bunun için barış ve dostluğun simgesi haline gelen olimpiyatların şu ya da bu nedenle baltalanması emperyalizm için bir zorunluluk oluyordu. Son dönemlerde olimpiyatların sosyal sistemlerin kendi içlerinde yapılmasından, bölgesel olimpiyatlara dek varan olimpiyatları parçalayıcı savlar tekelci basının sayfalarında sık sık yer almaya başladı. Özellikle 1980 Olimpiyatlarının Moskova'gda yapılması emperyalist çevreleri daha çok kaygılandırıyordu. Çünkü Moskova'ya gidenler sosyalizmin üstünlüğünü, spor alanında varolan olanakları, spora ve sporculara verilen önemi her yönüyle göreceklerdi. Bu konuda somut gelişmeler de vardı. Örneğin Montreal olimpiyatlarının başlamasından sonra bitirilen inşaat, Akdeniz oyunlarında, oyunlar sonunda bile bitirilemeyen yapım çalışmaları, Moskova'da daha bir yıl öncesinden tamamlanmıştı. Modern, rahat, elverişli tesisleri ve tam bir organizasyonla Moskova, 1980'de yarışacak kara, beyaz, sarı, kırmızı derili sporcuları bekliyordu.

Emperyalizm sonunda aradığı bahaneyi buldu. Sovyetler Birliği

"Boykot" kararına protestolar sürüyor:

ASD tarafından "Olimpiyatları boykot" kararını protesto etmek ve bu kararın gözden geçirilmesi için bir imza kampanyası açılmıştır. Biri başbakanlığa, diğeri Ulusal Olimpiyat Komitesi'ne gönderilen imza formları şöyledir:

Biz, barış ve dostluğun simgesi Olimpiyat Oyunlarının soğuk savaş politikasına alet edilmesini protesto ediyor,

Hükümetin, Moskova Olimpiyatlarına katılmama doğrultusunda aldığı kararı yeniden gözden geçirmesini istiyoruz.

Biz, barış ve dostluğun, en iyinin ve en güzelin simgesi Olimpiyat Oyunlarının, soğuk savaş politikasına alet edilmesini protesto ediyor,

Milli Olimpiyat Komitesi'nin Hükümetin aldığı karar doğrultusunda verdiği Moskova Olimpiyat Oyunlarına katılmama kararını yeniden gözden geçirmesini istiyoruz.

ASD Genel Yönetim Kurulu Üyesi Alican Ay (solda) bir süre önce ilgisizlik sonucu ölüme terkedilen ulusal boksör Ali Sert'le birlikte.

"olimpiyatları tüm gücümüzle tanıtacağız"

Demirel iktidarının "Olimpiyatları boykot" kararı sporcular ve demokratik güçler arasında geniş tepki yarattı. Aşağıda bu konu ile ilgili olarak Amatör Sporcular Derneği (ASD) Genel Yönetim Kurulu üyesi, ulusal boksör Alican Ay ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Gençlik Dünyası: ASD olarak hükümetin Olimpiyatlara katılmama kararını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yanıt: Biz ASD olarak olimpiyatların barışa, dostluğa hizmet ettiği kanısındayız. Afganistan olayları bahane edilerek sporun soğuk savaş politikasına alet edilmesine karşıyız. Bu nedenle Türkiye'nin olimpiyatlara katılmaması konusundaki kararı kınıyor, bu kararın gözden geçirilmesini istiyoruz?

Gençlik Dünyası: Olimpiyatları tanıtıcı ve mümkünse katılımın sağlanması için çalışmalarınız var mı?

Yanıt: Evet var. Biz barış ve dostluğun, en iyinin ve en güzelin simgesi olan olimpiyatların tanıtılması için vargücümüzle çalışıyoruz. Bunun için olimpiyat amblemlerinin bastırıldığı rozet, anahtarlık ve benzeri hediyelik eşyalar hazırladık. Bildiriler çıkardık. Ayrıca, Olimpiyatlar konusunun ağırlıklı olarak gündeme geleceği geniş katılımlı bir tartışma toplantısı yapmayı düşünüyoruz. Bunun yanında olimpiyat barajını aşmış sporcu arkadaşlarımız katılmama kararının iptali için Danıştay'a başvurdular. Yine olanaklı olursa, kişisel olarak sporcu arkadaşlarımızın Olimpiyatlara katılmasında onlara yardımcı olabiliriz. Kararın gözden geçirilmesi için açılan imza kampanyasını destekliyoruz. Ayrıca bu konuda İstanbul Şubemiz bir bülten hazırlıyor.

ALİCAN AY:

Ben 1976 Montreal Olimpiyatları'na 48 kiloda boksör olarak katıldım. Montreal'de değişik ülkelerden, farklı sistemlerden, ayrı dilleri konuşan, ayrı renklerden sporcularla konuşma, tanışma olanağım oldu. Dünyanın dört bir köşesinden gelen sporcularla kaynaşarak yarışmalara katıldık. Kübalı ve Afrikalı iki arkadaşla olan ilişkilerim bende derin izler bıraktı. Montreal'den ayrılırken yapılan kapanış töreninde "Haydi 1980 Moskova Olimpiyatlarına" belgisi ışıklı ekranlarda yazılıyordu. Olimpiyat ateşinin söndürülmek istenmesini, olimpiyatlara katılmış ve bu ateşi içinde duymuş bir sporcu olarak kınıyorum.

DAM ÜSTÜNDE SAKSAĞAN...

Coca-Cola meşrubat sanayi Türkiye Spor Yazarları Derneği ile birlikte bir futbol turnuvası düzenlemiş. Turnuva federe olmayan takımlar (mahalle takımları) arasında. İlanlarda "yurt sporuna katkıda bulunmayı amaç edinen" Coca-Cola'nın TSYD ile bu nedenle elele verdiği yazıyor.

İstanbul'un Tüm Gayri Federe Futbol Takımlarına Çağrı
T.S.Y.D./COCA-COLA FUTBOL TURNUVASI
T.S.Y.D. TÜRKİYE SPOR YAZARLARI DERNEĞİ
Coca-Cola

İnsanın aklına hemen ünlü halk deyişi geliyor: Dam üstünde saksağan, vur beline kazmayı! Bilindiği kadarıyla bu "saksağan" birçok alanda yatırımı da olan bir meşrubat tekelidir, futbolla, hele de yurt sporuna katkıda bulunmakla pek bir ilgisi yoktur. Tekeller sporla yalnızca kazançları, kendi çıkarları için ilgilenirler. Amaçları "spora hizmet etmek" değil, reklamlarını yapmak, spor yoluyla da yeni bir gelir kaynağı sağlamaktır. Bu nedenle çeşitli spor kulüpleri işletirler, türlü girişimlerde bulunurlar. Onlar sporun kapitalist toplumdaki uyutucu işlevini, kazanç kapılığını korumasından yanadırlar. Ayrıca bu meşrubatlarla TSYD'nin ilişkisi nedir? Herhalde bu ortaklık bir kasa Coca-Cola hayrına değil!

Tekeller profesyonel spor dallarından sonra amatörlere de el atıyorlar. Amatör sporcuların bilinçlenmesi onları korkutmuşa benziyor. Böylece güzide sanayi kuruluşumuz Coca-Cola'yla "sporsever" tekeller kervanına da bir yenisi katılıyor.

ŞAYACAKTIR !

nın Afganistan'ı işgal ettiği yalanına sarılan Carter yönetimi ülkeleri ve hükümetleri Olimpiyatları boykot etmeleri için zorlamaya başladı. Halklara ve sporculara tehditler savurdu. Ama Carter'ın dayatmaları boşa çıktı. Bir avuç Carter uşağının ve Alman emperyalistlerinin dışında dünya ülkelerinin ezici çoğunluğu olimpiyatlara katılma kararı aldılar. ABD, F. Alman ve olimpiyatları boykot eden diğer ülkeler soprcularının yanıtı ise şu idi: "Bizler olimpiyatlara katılmak istiyoruz!"

DEMİREL İKTİDARININ UYDU KARARI

Demirel iktidarı Carter'ın bu dayatmalarına boyun eğenler arasındaydı ve sporcuların ve halkın istemlerine ters düşen bir kararla olimpiyatları boykot etti. Demirel, "spora politika karışmaz diye bir şey olamaz" diyor. Böylece bu emperyalist uşağı efendisi Carter'in, tekellerin soğuk savaş politikasını izlediğini, sporu emperyalizmin barış düşmanı Politikasına alet ettiğini açıkça ilan ediyor.

"Feleğini" şaşırmış bazı "zat"ların içinde bulunduğu Ulusal Olimpiyat Komitesi ise bir yandan hükümetin kararını ağır bir dille eleştiriyor, öte yandan tam bir çelişki içerisinde katılmama kararını onaylıyordu.

SPORCULAR VE SPOR ADAMLARININ TAVRI

Türkiye'nin Olimpiyatlara katılmama kararı sporcular ve demokratik güçlerin tepkisiyle karşılaştı. Bugün bu kararın gözden geçirilmesi için, Türkiye'li sporcuların da 1980 Moskova Olimpiyatlarına katılmaları için geniş çalışmalar yapılıyor. Sporcular ve spor adamları hükümetin aldığı karar hakkında yürütmenin durdurulması istemiyle Danıştay'a başvurdular. Diğer yandan olanaklı olursa kişisel olarak sporcuların Olimpiyatlara katılması için yollar araştırılıyor. Olimpiyatları tanıtıcı eylemler düzenleniyor, sergiler vb. açılıyor. Ve asıl önemlisi, Olimpiyat geleneğinin yaşatılması, barış, dostluk ve dayanışmanın spor alanlarında yükseltilmesi çalışmalarına tüm sporcular sahip çıkıyor.

Şimdiye kadarki gelişmelerin de gösterdiği gibi, olimpiyat geleneği yaşayacak, barış ve dostluk meşalesi 19 Temmuzdan itibaren Moskova'da daha gür yanacaktır. Barıştan, dostluktan yana yaşlı genç tüm insanlık, sporcular bunu istiyor.

Olimpiyatlar barış ve dostluk demektir

«MOSKOVA'DA DA BÖYLE OLACAK!»

Uluslararası ilişkilerde yumuşama, halklar arasında dostluk ve karşılıklı anlayış, Sovyetler Birliği'nde sporun temel amaçlarından birini oluşturuyor. Her yıl 700'ün üstünde yabancı spor delegasyonu ve takım SSCB'ye geliyor. Beden eğitimi sorunları, sporun kuram, yöntem ve pratiğine yönelik konferanslarda, bilimsel sempozyumlarda, seminerlerde Sovyetler Birliği temsilcileri etkin olarak yer alıyorlar. Bugün 180'in üzerinde Sovyet antrenörü dış ülkelerde çalışmaktadır.

Tunus Gençlik ve Spor Bakanı Hedi Zghal SSCB'ye gelişi sırasında şöyle diyordu: "Sovyet insanları, dünya stadyumlarındaki utkularını sır haline getirmiyor. Dünyanın her yerinden yüzlerce öğrenci Sovyetler Birliği'nde özel amaçlı yüksek okullarda beden eğitimi öğrenimi görüyor. Onlar, Sovyet dostlardan yalnızca yeni rekorların nasıl elde edilebileceğini öğrenmiyorlar, çok yönlü bir eğitim de görüyorlar.

1980 Olimpiyatları, insanları yakınlaştırmak ve karşılıklı anlayışı geliştirmek için yeni ve uygun bir olanaktır. Moskova Olimpiyatlarının organizatörleri, bu olimpiyatların beden eğitimini ve sporu geniş yığınlar arasında daha da yaygınlaştırması ve elbette, insancıl olimpik düşünceyi gerçekleştirmesi hedefini izliyorlar.

Moskova Olimpiyatları bugüne değin çok sayıda dost kazandı. Binlerce sporcu, gazeteci, hazırlıkları ve organizatörlerin yeteneklerini gördükten sonra, olimpiyatların başarısına olan inançlarını dile getiriyorlar. Sovyetler Birliği organizasyon ve spor komitesi tarafından davet edilen birçoğu bu başarıya somut olarak katkıda bulunacaklarına söz veriyorlar.

"Spor, insanları yakınlaştırır" diye önemle belirtiyordu L. Brejnev, "halkların birbirlerini daha iyi tanıma ve anlamalarına yardımcı olur. Olimpik spor hareketini yönlendiren kardeslik, dostluk ve karşılıklı anlayış ülkelerinin, değişik ülkelerden sporcuların buluşma atmosferini belirlemesi umuluyor."

Bu, 1980 Olimpiyatlarında da böyle olacak! (SSCB'de Spor dergisinden derlenmiştir.)

Yukardaki fotoğrafta, SSCB Spor Komitesi Başkanı S. Pavlov ve Portekiz Spor Genel Müdürvekili Henrique Reis Pinto görülüyor. Portekiz, Sovyetler Birliği'nin çok yönlü sportif ilişkiler içinde olduğu 100'den fazla ülkeden biridir.

Beden eğitimi için devlete bağlı merkezi yüksek okullarda, 20 ülkeden gençler öğrenim görüyorlar. (sağdaki fotoğraf).

Kanadalı buz hokeyi uzmanları Sovyet antrenman yöntemini öğrenmek için Moskova'ya gelmişlerdi.

sporcuların Carter'e yanıtı: "olimpiyatlara katılmak istiyoruz"

— Münih'de aralarında Paul Breitner ve Helmut Kremers gibi tanınmış futbolcuların da bulunduğu birçok kişi, Amerikan baskısına boyun eğilmemesi ve Moskova Olimpiyatları konusunda Carter'ın dış politikasına alet olunmamasını isteyen bir çağrı imzaladılar:

— Halter dünya şampiyonu Rolf Milser (FAC): "Bizde işler hâlâ birazcık bile demokratik gidiyorsa, UOK sporcuların çoğunluğunun isteğine uymalı ve Moskova için karar vermelidir."

— FAC hokey ulusal takımı ve güreş birliği oyuncuları da boykota kesinlikle karşı çıktılar.

— Dekatloncu Manfred Germar: "Boykota karşıyım, çünkü böylece birçok yılda kurulmuş sportif ilişkiler uzun bir zaman için zarar görür."

— Sepp Zeilbauer (Avusturyalı, Moskova'da dekatloncu, eski dünya üniversiteler şampiyonu, junyorlar rekor sahibi): "Olimpiyat Oyunları her sporcu için, herkesin katılmak, ustalığını göstermek istediği bir spor olayını oluşturur. Oyunlar uluslararası yarışmalar sıralamasında en üst sıradadır. Olimpiyatlara hazırlanmak büyük yoksunluklarla, birçok yarışmayla, diğer boş zaman etkinliklerinden vazgeçmeyle, sert bir antremanla ve son olarak da sakatlık ve uzun süreli sağlık bozukluklarıyla bağlıdır. Ben dört yıldan beri Olimpiyat Oyunlarına hazırlandım ve oyunlarda verimimin en üst noktasına ulaşmak istiyorum. Her türlü durumda sporcular mutlaka Olimpiyatlara katılınıp katılınılmayacağı konusunda kararda söz sahibi olmalıdırlar. Ulusal olimpiyat komiteleri hükümetlerinin görüşünden bağımsız olarak karar almalıdırlar. Kişisel olarak ben, boykotla son zamanlarda oluşan uluslararası gerginliklerin daha da şiddetleneceğine inanıyorum. Bu açıdan Olimpiyatların boykotu hiçbir şey getirmez.Moskova'da yer almayla sporun politikadan bağımsız olduğu ve yumuşamaya katkıda bulunduğu gösterilebilirdi. Ben kesinlikle, Avusturya komitesinin de Olimpiyatlara katılmadan yana olacağına inanıyorum."

TÜM DÜNYADAN 1500 GENÇ "OLİMPİK KAMP"A KATILIYOR

1980 Moskova Olimpiyat Oyunlarının en önemli olaylarından birisi de kuşkusuz uluslararası gençlik kampı olacaktır. Bu kampta Sovyet gençliği dünyanın dört bir ülkesinden 1500 genç insanı konuk edecektir. Kamp 18 Temmuz'dan 4 Ağustos'a kadar sürecektir. Kampa katılanlar açılış ve kapanış törenleri de içinde olmak üzere pek çok yarışmayı ve olayı yakından izleyeceklerdir.

Değişik ülkelerden gelen genç insanlar "Gençler ve Spor" konulu konferansta beden eğitimi ve spordaki gelişmelerin değişik yönleri üzerinde görüş alışverişinde bulunacaklar. Tanınmış atlet, antrenör, spor yazarı, yorumcu ve spor eğitmeniyle görüşmelerde bulunacaklardır.

Kampın kültür ve gezi programı ise, eğitsel kuruluşları, Moskova ve yöresinin ilgi çekici yerlerini, müzeleri ve sergileri ziyareti ve Olimpiyatın genel kültür programına katılmayı içine alıyor. Ayrıca katılanlar tanınmış sanatçı, yazar ve ozanlarla da tanışma olanağı bulacaklardır.

KÜÇÜK BURJUVA DEVRİMCİLİĞİNİN BUNALIMINDAN ÖRNEKLER

Geçtiğimiz günlerde Ankara'da küçük burjuva devrimcisi iki grup arasında çıkan çatışma bir gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi. İdeolojik olarak tükenen, gelişme perspektifleri giderek daralan küçük burjuva devrimcisi akımların bunalımının derinleştiğini ortaya koydu. Küçük burjuva devrimcisi akımların kimi şeflerinin maoizm, troçkizm gibi karşı-devrimci ideolojilere daha sıkı sarılması, bu grupların bataklığa sürüklenmesine yolaçıyor.

Bu akımlara kapılan ve gerçekten devrime inanç duyan unsurlar gelişmelerden rahatsız oluyorlar. Şeflerin izlediği politikaya tepki gösteriyorlar. Tabanda yükselen hoşnutsuzluk, kaynaşma, şeflerin günlük çözümlerle bunları bastırma girişimleri sonuçsuz kalıyor. Şeflerin buldukları yöntem; gerginlik ortamını sürekli kılmak biçiminde somutlanıyor. Diğer gruplara karşı düşmanlığın körüklenmesi ve saldırılara dönüşmesi yoluyla tabandaki çözülmeyi önleme yöntemi tehlikeli boyutlara varıyor. Bu akımlardan özellikle "Dev-Yol" şeflerinin "ideolojik mücadele bitmiştir" diyerek ideolojik iflaslarını dile getirmelerinden sonra Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücüne, onun yolunda yürüyenlere, İGD'ye karşı bir saldırı kampanyası örgütlemeye çalıştığı biliniyor.

Bu saldırı nedensiz değildi. "Dev-Yol" şeflerinin saldırısı ideolojik iflasın ve subjektif niyetlerin, maocu bozmalarla kurulan ittifakların bir sonucuydu. Ankara'da meydana gelen iki küçük burjuva devrimcisi grup arasındaki çatışma ise büyük ölçüde bu gruplar arasındaki post kavgasından kaynaklanıyor.

Çatışan taraflardan bir diğeri olan "Kurtuluş"un yayın organında "Sol içi şiddet kullanılmasına son verilmesi, anti-faşist güçlerin birliğinin sağlanması" üzerine söylenen sözler inandırıcı olmaktan uzaktır. "Sol içi şiddet kullanılmasın" diyenlerin, İGD Genel Merkezi'ne yaptıkları silahlı saldırı ve daha bir kaç ay önce (Ocak-1980) Feriköy'de İGD üyesi Zeki Şahin'i katlettiği belleklerden silinmemiştir. "Kılavuzu karga olanın burnu boktan kurtulmaz" derler. "Kurtuluş"un kılavuzu da küçük burjuva ideolojisidir.

"DEV-YOL" ŞEFLERİNİN RAHATSIZLIĞI

İstanbul Hisarüstü'nde ilerici gençlerin uzun süre semt halkı ile omuz omuza yürüttüğü çalışmalar sonucu faşistler geriletilmiş ve giderek hiç bir etkinlik gösteremez duruma düşmüşlerdir. Ancak bu çalışmalar süresince ilerici gençlerin gerek semt halkı ile kaynaşması, gerekse küçük burjuva devrimcisi akımlara kapılanmış iyi niyetli devrimci gençlerle kurdukları sıcak ilişkiler "Dev-Yol" şeflerini rahatsız etmeye başlamıştır. Çünkü bir yandan "Dev-Yol" şeflerinin maceracı eylemlerinin önü tıkanırken, öte yandan tabanlarıyla bağları çözülmeye yüz tutmuştur. 1 Mayıs'ta ilerici gençlerin bölgede gerçekleştirdikleri etkinliklerde eli kolu bağlı kalan "Dev-Yol" şeflerinin tabanlarıyla çelişkisi özellikle ilerici gençlerin düzenlediği futbol turnuvasına "Dev-Yol" yanlısı gençlerin de katılmasıyla daha da su yüzüne çıktı.

Bu gelişmeler üzerine histeri nöbetlerine tutulan "Dev-Yol" şefleri, ilerici gençlere saldırmak için aradıkları fırsatı (!) çok geçmeden buldular. İlerici gençler bölgede 11 Haziran günü Üniversite Seçme Sınavlarıyla (ÜSS) ilgili bir yazılama yaptılar. "Dev-Yol"cular ilerici gençlerin bu eylemini sabote etmeye yeltendiler, başaramadılar. Bir gün sonra ilerici gençler bu kez 15-16 Haziran'ın yıldönümü nedeniyle bir yazılama yaptılar. "Dev-Yol"cular slogan yazma zahmetine bile katlanmadıklarından ilerici gençlerin sloganlarının altındaki imzaları silerek, kendi imzalarını attılar. İlerici gençler, "Dev-Yol"cuların bu "devrimci" eylemine müdahale ettiler. Saldırıyla karşılaştılar. İlerici gençlerin saldırıyı püskürtmesi üzerine "Dev-Yol"cular yeni yol arkadaşları bulmakta gecikmediler. Boğaz bölgesinde "Birikim"ciler ve troçkistlerle hemen bir "devrimci birlik" oluşturdular. Sıra "eyleme" geçmeye gelmişti. Karşılarına ilk çıkan Halk-Koop başkanını, annesini ve yanlarında yürüyen ilerici bir kızı tarayarak ağır yaraladılar. Semt halkı ve ilerici gençler bu saldırıyı da göğüslediler.

Semt halkının genel isteği üzerine "Dev-Yol" yanlılarının semtte bulunan birkaç işyeri kapatıldı. Çıkmaz bir yolda yürüyen ama kendilerine taktıkları "devrimci" yakıştırmasıyla hem kendilerini, hem de iyi niyetli unsurları aldatmaya çalışan "Dev-Yol" şeflerinin saldırı politikası bir kez daha iflas etti.

İTÜ REKTÖRÜNÜN PLANINI MAOCU BOZMALARI UYGULUYOR, KÜÇÜK BURJUVA "SOL"CULARI YARDIM EDİYOR.

12 Haziran günü İTÜ'nün Maçka binasında çıkan olaylar, maocu bozmaların ilerici gençlere yönelik kışkırtmalarına, "Dev-Yol" şeflerinin bunlara nasıl kol-kanat gerdiklerine ve küçük-burjuva devrimcisi bazı grupların bu kışkırtmalara nasıl kapıldıklarına somut bir örnektir.

O gün, maocu bozması "Halkın Yolu", Maçka yemekhanesine 15-16 Haziran ile ilgili bir duvar gazetesi astı. Maocu bozmaların duvar gazetesinde, 15-16 Haziran bir yana bırakılmış, işçi sınıfının öncü politik gücüne küfürler savruluyor, ilericiler polise ihbar ediliyordu. İlerici gençler bu paçavranın indirilmesini söylediler. Ancak maocu bozmalar buna saldırıyla cevap verince parçalanmış duvar gazetelerini de yanlarına alarak gitmek zorunda kaldılar.

Daha sonra tüm maocu bozmalar "Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Partizan" biraraya gelemek yemekhanenin önünde bekleyen ilerici gençlere saldırmaya hazırlandılar. Bunlara maocularla yaptığı flörtlerle ünlü "Dev-Yol" da katıldı. Bu gruplar, özellikle "Dev-Sol"u ilerici gençlere karşı kışkırtmaya, onları da yanlarına çekmeye çalışıyorlardı. İlerici gençlerin "Dev-Sol" ve "İTÜDER" sorumlularıyla yaptıkları görüşmeler sonucu, ilk başlarda olumlu tutum takınan "Dev-Sol" sorumluları ise, kışkırtmalara kapılarak anti-İGD ittifakının yanına sürüklendiler. Tüm gruplar ilerici gençlerin üzerine sadırmaya kalktılar. Polisin ve jandarmanın ilerici gençleri dipçiklediği sırada bile saldırılarını sürdürdüler. İlerici gençler tek bir adım geri atmadan bu saldırıları kararlılıkla göğüslediler, geri püskürttüler.

Bu olaylardan elbetteki alınması gereken bir çok ders vardır. Maocu bozmalara söylenecek bir sözümüz yok. Onlar içinde bulundukları bataklıkta debelenip duruyorlar. Ancak küçük-burjuva "sol"cuları, aynı bataklığın içine çekilmek istendiklerinin, bu yolda sinsi oyunlar düzenlendiğinin artık farkına varmalıdırlar.

İTÜ'ye Rektör seçilen Kemal Kafalı'nın faşistlerin giremediği bu okulda devrimcilerin etkinliğini kırmak için geçtiğimiz günlerde "yetkililer"le gizli bir toplantı yaptığı, özellikle sol grupları birbirleriyle çatıştırmak yönünde bir plan hazırlandığı bilinmektedir. Bu açıdan İTÜ'de maocu bozmalarının ilerici gençlere saldırısını bu planın bir parçası olarak değerlendirmek gerekir. Maocu bozması grupların öteden beri gericiliğin planlarını uygulamaya koymada nasıl uğursuz bir rol oynadığı unutulmamıştır. Bu hainlerle bağlaşıklık kurmak, onlarla anti-İGD ittifaklar oluşturmak ta gericiliğin değirmenine su taşımaktan başkabir anlam taşımaz. Küçük burjuva devrimcileri, maocu bozmalarının koltuk değneği olma rolüne soyunarak hiçbir yere varamazlar. Karşı-devrim bataklığından başka...

PANTOLON HIRSIZI "DEV-YOL"CU

Haftalık Yankı dergisi, 9-15 Haziran tarihli sayısının büyük bir bölümünü "terör" konusuna ayırmış. "Terör" üzerine çeşitli kişilerin görüşlerine başvurmuş. İnceleme ve araştırma yazıları yanında, CHP Genel Sekreter Yardımcısı Altan Öymen, MHP Genel Başkan Yardımcısı A. Oktay Güner ve "Direniş Komitesi" yetkililerinden biri ile konuşmalar yapmış. Üzerinde durmak istediğimiz, "terör" konusunda söylenen sözler, önerilen "çözüm"ler değil. İlgimizi çeken; Yankı'nın "Direniş Komitesi" yetkilisine "...esnaf soygunları veya zorla para toplanması" ile ilgili sorduğu soruya verilen yanıt. Şunları söylüyor: "Bütün eylemlerimizde açıkça halkın somut çıkarlarına uygun bir çizgi izleriz. Bu halk yığınlarını faşizme karşı direniş savaşımızın saflarına kazanılması açısından zorunlu bir anlayıştır. Bu anlayışın bir parçası olarak emekçi halk kesimlerine, orta sınıflara yönelik saldırılar (örneğin; benzinci, bakkal, kasap soygunları gibi) devrimci değil gerici eylemlerdir."

Dev-Yol'cuların geçen yıl İGD Turhal temsilciliği binasını basıp, çay ve şeker kutularını yürüttüklerini, İnciraltı Öğrenci Yurdu'nda da İGD üyelerinin odalarına saldırarak esyalarını yağmaladıklarını hatırladık.

Ama zaman aşımına uğradığı için, Dev-Yol'cuları bu gerici eylemlerinden ötürü suçlamıyoruz. Ama "Kurtuluş"un yayın organı "Öncü"nün 3. sayısında "Dev-Yol"cuların en son gerici eylemleri şöyle sergileniyor: "Antalya Hal işçilerinden birisinin pantolonu çalındı. Daha sonra işçiler çalınan pantolonu bir Devrimci Yol'cuda gördüler. Durumu proletarya sosyalistlerine söylediler. Gidilip çalınan mal geri istendi ve bir emekçinin malının çalınmasının yanlışlığı anlatıldı. Karşılık bir ölü, bir ağır yaralı." (Syf.4)

Boşuna dememişler, huylu huyundan vazgeçmez diye.

MÜCADELE KAÇKINLARI

Bir söz vardır: "Ayinesi iştir kişinin, lâfa bakılmaz" diye. Bu söz tam da bizim küçük burjuva devrimciler için söylenmiş. Faşistlere karşı savaşmak, direnmek üzerine mangalda kül bırakmayan küçük burjuva "sol"cuları sıra "iş"e, yani söylenenleri yaşama geçirmeye gelince, bu defa kendileri kül oluyorlar.

Bunun somut bir örneği geçtiğimiz günlerde Eskişehir'de yaşandı. Gün Sazak'ın cenazesinin getirildiği gün Eskişehir'in merkezi olan Köprübaşı ve Porsuk Bulvarı dolaylarındaki "Dev-Yol"cular, buralarda durmanın yanlış olacağı kararına vardılar. Ve o gün tüm "Dev-Yol" yanlıları ya evlerine kapandılar, ya da Eskişehir'in dışına çıktılar. İlerici gençler tek bir adım bile geri atmayarak, en kararlı anti-faşist savaşçılar olduklarını bir kez daha gösterdiler. Faşistlerden gelecek her türlü saldırıya karşı direnmenin hazırlıklarını vaptılar. Gerçekten de faşistler saldırmaya yeltendiler. Güvenlik yetkilileri faşistlerin saldırısı için zemin hazırladı. Ancak ilerici gençlerin ve bölgedeki anti-faşist güçlerin kararlılığı karşısında faşistler saldırma cesaretinde bulunamadılar.

Aynı günlerde TİP, TSİP, Birlik-Dayanışma tarafından ortaklaşa çıkarılan ve Gün Sazak cinayetinin içyüzünü açıklayan, halkı faşist saldırılara karşı ortak savaşıma çağıran bir bildiri geniş olarak dağıtıldı. "Dev-Yol"cular ise çıktıkları "yolculuktan" daha yeni dönüyorlardı.

SONUÇ

İlerici gençliğin küçük burjuva devrimcisi akımlara karşı tutumu açıktır. İlerici gençlik, maocu ve yozlaşmış terör gruplarının dışında kalan ve bunlara karşı çıkan küçük burjuva devrimcisi gruplarla eylem birliği yapmaya hazırdır. Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün son tarihsel kararlarında küçük burjuva devrimcisi akımlara kapılmış gençlik yığınlarının da birleşik, yığınsal, legal tek bir gençlik örgütü sıralarına kazanılması vurgulanıyor. Bu akımlara kapılan gençlerin eylemlerinin ikili karakterinin bilincine varmalarını sağlamak gerekir. Bu eylemlerin, subjektif olarak devrimci görünmesine rağmen, objektif olarak devrimci harekete zararlı olduğunu kanıtlamak, kavratmak ilerici gençliğin devrimci sorumluluğudur.

DİMİTROV: "ANTİ-FAŞİST GENÇLİĞİN TÜM GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRELİM"

Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücü, aldığı son tarihsel kararında gençlik hareketinin önüne **"yurt çapında birleşik, yığınsal ve legal tek bir gençlik örgütünün yaratılması"** görevini koydu.

Gençlik hareketinin kitlesel tabanının genişletilmesi, anti-emperyalist, anti-faşist gençliğin birleşik, yığınsal çıkışlarının örgütlenmesi hem güncel, hem de zorunlu bir görevdir. Yaşadığımız günler kesinlikle bunu gerektiriyor.

Faşizm, zincirleme tezgahlanan provokasyonlarla tırmanıyor. Reel bir tehlike haline geliyor. Halk düşmanı Demirel iktidarı, emperyalizme köleliği pekiştiriyor. Geleceğimizi ipotek altına koyuyor. Emperyalizmin, NATO generallerinin serüvenci, harpçi girişimlerine çanak tutuyor. Ülkemizi nükleer bir mezarlığa çevirecek anlaşmalara imza atıyor. Zorbalık yasaları, işkence ve terör tüm yurtta kol geziyor. Terör üsteliyor.

Ancak bu tehlikeye karşı koymak olanaklıdır. Bunu yapacak güçler vardır. **"Biz tüm anti-faşist güçleri birleştirmekle ve en başta genç emekçiler kuşağının güçlerini birleştirmekle, işçi sınıfının öz çıkarlarını, öz davası uğrunda yaptığı mücadelede gençlerin rol ve aktivitesini bin kat yükseklere çıkarmakla onlara karşı koyabiliriz ve koymalıyız."** (G. Dimitrof, Gençlik İçin - İng. sy. 49)

Türkiye işçi sınıfının öncü politik gücünün gençlik için öngördüğü perspektifi ele alıp değerlendirirken, doğumunun 98. yıldönümünü coşkuyla kutladığımız, Bulgaristan halkının ve uluslararası işçi sınıfının yetiştirdiği seçkin savaşçı G.Dimitrov'un yapıtlarını bir kez daha dikkatle incelemek gerektiğine inanıyoruz. Gerek Komintern 7. Kongresi'ne (2 Ağustos 1935) sunulan **"Faşizmin saldırısı ve işçi sınıfının faşizme karşı savaşında Komünist Enternasyonal'e düşen görevler'** başlıklı **"Rapor"**unda, gerekse bu kongreden bir ay sonra aynı salonda toplanan Komünist Gençlik Enternasyonali 6. Kongresi'nin açılışında **"Anti-faşist gençliğin tüm güçlerinin birleştir"**mesi sorunu üzerinde yaptığı konuşmada Dimitrov, ne yapmamız gerektiğini açık ve duru bir biçimde ortaya koyuyor. Kuşkusuz, Dimitrov daha birçok konuşmasında, makalesinde gençlik sorununu işliyor. Gençliğe çalışmalarında yol gösteriyor. İlerici gençlik Dimitrov'a büyük bir sevgi ve saygı besliyor, O'nun **"Gençlik İçin Notları"** ilerici gençliğe çalışmalarında en büyük yardımcı ve esin kaynağı oluyor.

S. Üstüngel'in Dimitrov Müzesi'nde yaptığı bir konuşmada belirttiği gibi, **"Gençlik arasında en çok sevilen ve en çok okunan Lenin'in ve Dimitrov yoldaşın yapıtlarıdır. Bugün ilerici gençliğin en çok sevdiği, saydığı ve savaşlarına bayrak edindiği biri de Dimitrov yoldaştır"** (Sofya, 1977, Ürün Dergisi, Sayı: 44) Bu sevgi ve saygı nedensiz değildir. Çünkü, **"Eğer biz Lenin'i Marks'ı, Engels'i savaşta bayrak edindiysek, Marksizm-Leninizmi elimizde en güçlü silah olarak kullanıyorsak, Dimitrov gibi büyük komünist kişilere, seçkin devrimcilere karşı büyük bir sevgi ve saygı besliyorsak, bütün bu sevgi ve saygı onların bize bu silahı nasıl kullanacağımızı öğretmelerinden geliyor."** (S. Üstüngel, aynı konuşma.)

Dimitrov, faşizmin Almanya'da ve İtalya'da iktidara geldiği, saldırganlığının arttığı, savaş tehlikesinin günün sorunu olduğu bir dönemde, Komünist Gençlik Enternasyonali'nin Kongre çalışmalarının, anti-faşist gençliğin tüm güçlerinin birleştirilmesi sorununa ayrılmasını istiyordu. Faşizmin bir yandan canavarca saldırılarla devrimci gençliğin en iyi savaşçılarını katlettiği, öte yandan demagoji ve dipsiz vaadlerle özellikle emekçi gençliği kazanmaya çalıştığı - Almanya ve İtalya'da bunu başardı da - bir dönemde gençliği bu canavarın elinden kurtarmak gerektiğine dikkati çeken Dimitrov, **"faşist olmayan bütün gençliğin güçlerini ve en başta işçi gençliğin güçlerini birleştirme görevini, sosyalist gençlikle birlik kurma görevini"** Komünist gençlik hareketinin en önemli görevi olarak öne alıyordu.

Anti-faşist gençliğin tüm güçleri nasıl birleştirilecekti? Dimitrov'un vurguladığı gibi, **"Bütün anti-faşist gençlik, kendi güçlerinin birleştirilmesi ve örgütlendirilmesi ile ilgilenmektedir"** Hiçbir genç insan, bu canalıcı soruna kayıtsız kalmamaktadır. Çünkü güçlerini birleştirdiği oranda yenilmez olacağını her günkü yaşamında görüyor.

Dimitrov'un tek gençlik örgütü kurulması fikrini şöyle açıklamak olanaklı: Savaşçı, ilerici, anti-faşist, toplumsal ve kültürel bir örgütle. Böylesi bir örgütün kurulması yakın geleceğin sorunu olmalı, gençlik örgütleri arasındaki işbirliği güçlendirildikten sonra bu örgütün yaratılmasına girişilmeliydi.

Gençliğe yürekli, bağımsız ve girişken olması gerektiğini öğütleyen Dimitrov; anti-faşist gençlik güçlerinin tek cephesinin yaratılması sorununun işçi sınıfının politik partiler düzeyinde birliğinin sağlanmasına dek ertelenmesine karşı çıkıyor **"Komünist ve sosyal-demokrat partilerle işçi sınıfının diğer örgütleri arasında birleşme olmasını beklemeyiniz"** (a.g.e.) diyor.

Bu politika iflas eder!

Faşist MHP başlarının oteden beri CHP'ni sindirmeye yönelik bir politika izlediği biliniyor.

Faşist liderlerin amacı açıktır: Sağ kanat yöneticiler elindeki CHP'ni daha uzlaşmacı konumlara çekmek. Faşist MHP'yi meşrulaştırmak. CHP'ni demokrasi güçlerinden tümüyle yalıtlamayı sağlamak. Saldırı ve terörle CHP tabanını sindirmek, pasifize etmek.

Faşist Türkeş, 11 Haziran 1980 günlü "Günaydın" gazetesine verdiği bir demeçte, tehditlerini "meydan okumaya" kadar vardırıyor. Bu faşist, nazi casusu olduğu belgelerle ortaya konulduğunu, partisinin ve yan örgütleri durumundaki ÜGD, yeni adıyla ÜYD, MİSK, ETKO, TİT vb. cinayet örgütlerinin suçlarının dosyalara sığmadığını, yüzlerce ilericinin, yurtseverin, demokratın katilleri faşistlerin mahkemelerde bülbül gibi öterek MHP'yle ilişkilerini itiraf ettiğini bildiği halde, Ecevit'i "MHP'nin suç işlemeye azmettirdiği" iddiasını ispata çağırıyor. "Ecevit bu iddiasını ispat edemezse şerefsizdir" vs. diyor.

Bu ip kaçkını faşisti böylesine "cesaret"lendiren nedir? CHP yöneticilerinin kararsız, uzlaşmacı politikası. 22 aylık CHP ağırlıklı hükümet döneminde Ecevit, "MHP'yle ilgili çok önemli belgelere" sahip olduklarını, bu belgelerde "MHP'nin cinayetlerle yakın" ilişkisi olduğunun ortaya konulduğunu söylediği halde, bu belgeleri kamuoyuna açıklamaktan ısrarla kaçındı. CHP genel başkanı Ecevit, faşist liderlerin her tehdidi sonucu anti-komünizme daha hız verdi.

Ecevit 14 Ekim ara seçimleri öncesinde çıktığı seçim gezilerinde "Faşizme Geçit Yok", "Kahrolsun Faşizm" diye haykıranlara yanıt olarak, "Faşizm biz iktidara geldiğimizde kahroldu" diyebildi. Şimdi aynı Ecevit, faşist tehlikenin güncelliğini, "Türkiye'nin bazı kentlerinde artık iç savaş başlamıştır" sözleriyle itiraf ediyor. Bu itiraf aynı zamanda CHP yöneticilerinin iflas eden politikasını belgeliyor. Faşizm, CHP iktidar olunca kahroluyor(!) Muhalefette iken hortluyor. Ecevit mantığı bu işte. Faşist Türkeşlere, Somuncuoğlulara cesaret veren, onların CHP'ne "meydan okumasına" olanak tanıyan da bu tutarsız politikadır. Faşist liderlerin CHP'ne tehditlerini yoğunlaştırdığı günlerde, CHP Gençlik kolları Merkez Kurulu ve 49 il örgütü ortak bir bildi yayınladılar. Bildiride "Faşizme karşı mücadelede kararlı olduklarını" vurgulayan CHP'li gençler, "bir çok ilde ilan edilmemiş bir sivil sıkıyönetim ve sokağa çıkma yasağı uygulandığı"na dikkat çekiyorlar. (11 Haziran 1980 Milliyet) Faşist tırmanışın kanlı boyutlar aldığı bir dönemde CHP Gençlik Kollarının savaşım kararlılığını dile getirmesi, kuşkusuz olumlu bir çıkıştır. Ancak, CHP Gençlik Kolları Merkez Kurulu'nun bildirisinde anti-faşist, anti-emperyalist gençlik hareketiyle eylem birliğinin gerekliliği üzerine söz bile edilmiyor. Buna karşılık gençliğe "CHP saflarında mücadele etmesi" için çağrı yapılıyor. Oysa CHP'li gençler de çok iyi biliyorlar ki, faşist tehlikeyi göğüsleyebilmek sadece tüm anti-faşist güçlerin eylem birliğiyle olanaklıdır. Ancak böylesi bir eylem birliğinin gerçekleşmesiyle faşizm tehlikesine karşı kararlı bir savaşımdan sözedilebilir. Hiç bir güç, tek başına bu tehlikeye karşı koyamayacağını bilmek zorundadır. CHP gençliğinin, anti-emperyalist, anti-faşist gençlik hareketiyle eylem birliğini güçlendirmesi, her şeyden önce demokrasi hareketine, anti-emperyalist, anti-faşist gençlik hareketine güç kazandırır.

FAŞİST TERÖRE,

(Baştarafı: 1. Sayfada.)

vuruçu gücü MHP'nin terörün ana kaynağı olduğunu bir kez daha ortaya koydu. MHP elebaşılarının ülkeyi kana bulama girişimlerini tıpkı Hitler'in Göbels'i gibi yalanla ve demagoji ile örtbas etme yeltenişleri bu gerçeği değiştirmiyor.

28 Mayıs günü başlayarak bir hafta süreyle Çorum'da Çorum halkına ve köylülerine karşı yeni bir Kahramanmaraş provasını uygulamaya kalkanlar bu eli kanlı faşist sürüleridir. Ama Çorum halkı çetin ceviz çıktı. Uyanık davrandı. Bir bütün olarak alevi-sünni tüm emekçiler faşist kırım ve saldırı girişimi karşısında ortak hareket ettiler. Ne uzlaşmacı tutumlardan medet umdular; ne de zaten küçük bir grup olan maocu bozmalarının provokasyonlara ve küçük burjuva "sol"cularının bazı maceracı eylemlerine rağbet ettiler. Sağda-solda, yayın organlarında kopardıkları tüm yaygaralara rağmen maocu bozmalarının Çorum halkının direnişine en ufak bir katkıları dahi olmadı. Çorum halkının başarısı, tüm emekçilerin demokrasi güçlerinin eylem birliği temelinde yükselttikleri yığınsal, örgütlü savaşımın başarısıdır.

Çorum, Antakya ve daha birçok kentteki anti-faşist savaşımın zengin deneyimi, artık şu yadsınamaz gerçeği kanıtlamıştır: Faşist teröre karşı savaşımda, toplu kırım hareketlerini bozguna uğratmakta belirleyici olan yığınların ortak savaşımıdır, eylem birliğidir. Bu, halkın can güvenliğini sağlayacak, Demirel iktidarının halk düşmanı politikasını tüm halka gösterebilecek, Türkeşleri, onun suç ortağı Demirelleri köşeye sıkıştıracak biricik güçtür.

Ne var ki CHP sağ kanat yönetimi bu gerçeği görmemezlikten geliyor, yığınların ve CHP tabanının istemlerine ters düşen bir politika izliyor. Bir yandan yığınların antifaist savaşımına engeller koyuyor, diğer yandan AP-CHP işbirliği, "geniş tabanlı hükümet" diye ortaya çıkıyor. Sağ kanat yönetimin çürük bağlaşıklara dayanan bu formülleri faşist savaşımına engeller koyuyor, diğer yandan AP-CHP işbirliği, "ge-yaramıyor. Öyle ki, faşist cinayetler CHP il başkanlarının öldürülmesinden, Nevşehir'de olduğu gibi cenaze törenlerine toplu saldırılar düzenlemeye kadar vardırılıyor. CHP sağ kanat yönetiminin uzlaşmacı formülleri faşist terörü ortadan kaldırabilecek, halkın can güvenliğini sağlayabilecek mi? Elbetteki hayır. Halkımız acı da olsa bu gerçeği deneyimlerinden öğreniyor. Gerçek çıkış yolunu giderek daha büyük ölçüde kavrıyor.

Bugünkü koşullarda bunalımı çözmek, terörü önlemek, devleti gerici faşist öğelerden temizlemek, halkın can güvenliğini sağlamak için yığınsal ve örgütlü savaşımdan başka yol yoktur. Milyonlarca emekçinin üzerine çöken karabasandan kurtuluş; baskı ve zorbalık yasalarına, ikili kölelik anlaşmalarına, faşist teröre karşı yığınların ortak savaşımı, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği ile olanaklıdır. Faşist tehlikeyi önleyebilecek biricik güç budur.

başyazı

YAZ ÇALIŞMALARI VE GÖREVLERİMİZ

(Baştarafı: 1. Sayfada.)

dan çıplak bir diktatörlüğe geçme girişimlerine, iktidarın halk düşmanı politikasına karşı işçi sınıfının öncü politik gücünün güncel politikası doğrultusunda savaşımı yükseltmek ilerici gençlik hareketinin gündeminin başında duruyor. Dün olduğu gibi önümüzdeki dönemde de ilerici gençlik yığın çıkışlarını yükseltmek için, anti-faşist gençliğin birleşik, yığınsal örgütlenmesi için vargücüyle savaşacaktır. Esasen yaz çalışmaları da bu savaşımın ayrılmaz bir parçasıdır ve bu savaşımın yükseltilmesi, daha ileri boyutlarda sürdürülmesi amacına yöneliktir. Bu açıdan yaz çalışmalarının hedefleri ve yönelimleri demokrasi savaşımının güncel gereksinmelerine tamamen uygun düşüyor. Bu hedefler ve yönelimler nelerdir?

Birinci hedef: Yaz döneminde köylü gençlik çalışmalarının yoğunlaştırılmasıdır. Köylü gençliğe yönelik çalışmaların daha ileri boyutlara vardırılması, daha büyük çaplı ve sonuç alıcı bir biçimde yürütülmesi ilerici gençlik hareketinin en önemli görevlerinden birisidir. Bu konuda başarılı ve verimli sonuçlar alabilmek için, temel eksiklikleri giderecek, köylü gençliğin sosyal, kültürel, politik düzeyine uygun, merkezi olarak planlanıp programı çıkarılmış çok yönlü bir çalışma yürütmek gerekir. Bu çalışmanın bir kampanya biçiminde ele alınması, bu alanda çalışacak aktivistlerin yerli yerinde kullanımı ve ön bir eğitimden geçirilmeleri, köylü gençlik yığınları arasında çalışmanın özgünlüklerine dikkat eden, onların ekonomik, demokratik hak ve istemlerini somut, canlı, çarpıcı biçimde ele alan bir ajitasyon-propagandanın yoğun olarak sürdürülmesi gerekir.

Yaz çalışmalarının önemli bir yönünü de işçi gençlik çalışmaları oluşturuyor. İlerici gençlik hareketi işçi sınıfının kan tazeleyicisi, gençlik hareketinin önderi olan genç işçilerin örgütlenmesinde önemli kazanımlar, büyük başarılar elde etmiştir. Şimdi önümüzde bu kazanımları ve başarıları kalıcılaştırmak, güçlendirmek daha fazla ölçüde genç işçiyi örgütlemek ve bunu sınıf ve kitle sendikacılığı savaşımıyla birleştirmek görevi vardır. Bunun yolu genç işçilerin haklarına yönelen saldırılara karşı ortak güçlü çıkışların örgütlenmesinden, grev silahını kullanan işçi sınıfıyla dayanışmadan geçiyor.

Diğer yandan, özellikle yoğunlaşan faşist saldırılarla birlikte semt çalışmalarının önemi giderek artıyor.

Yaz dönemi boyunca yerleşim birimlerinde ilerici gençliğin konumlarını daha da güçlendirmeliyiz. Bu da faşist saldırılara karşı eylem birliği temelinde kararlılıkla savaşmaya, kitlelere güven verebilmeye, yoğun ve etkili bir anti-faşist ajitasyon ve propagandanın sürdürülmesine bağlıdır.

Örgütü güçlendirme sorunu, politik bilincin geliştirilmesinden, ideolojik-teorik düzeyin yükseltilmesinden ayrı düşünülemez. Yaz dönemi ilerici gençliğin ideolojik-politik eğitimi için geniş olanaklar sağlıyor. Bu olanakları iyi değerlendirmek ve sonuna kadar kullanmak gerekiyor. Eğitimin verimli ve sonuç alıcı olması için merkezi, örgütlü ve aşamalı olarak yürütülmesi, somut düzeylerde olması ve süreklilığin sağlanması şarttır.

Bütün bunlar gençliğin yaz dönemi boyunca çalışmalarını yoğunlaştıracağı alanlardır. İstenilen hedeflere ulaşabilmenin başta gelen şartı, kadroların yerli yerinde kullanılması ve çalışmaların sürekli bir biçimde denetlenmesidir. Eksikliklerin anında giderilebilmesi, önceki veya yeni deneyimlerden yararlanabilmek, ilerideki çalışmalara ışık tutacak sonuçlar çıkarmak ancak böylelikle sağlanabilir. Elde edilecek başarılar hem tek tek gençlik kesimleri içerisindeki etkinliğimizi bir kat kat arttıracak sonuçlar doğurabileceği gibi, hem bir bütün olarak ilerici gençlik hareketinin gelişmesini hızlandıracak, hem de demokrasi hareketine güçlü katkılarda bulunacaktır.

halktan yana bilimsel eğitim

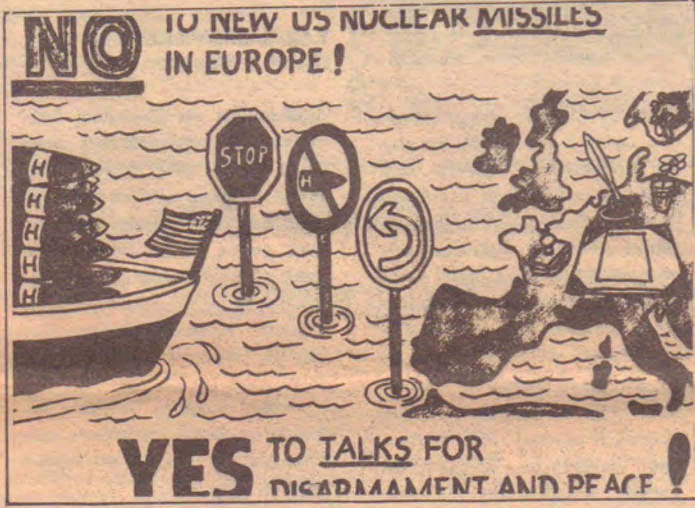

Uluslararası Öğrenciler Birliği ve İrlanda Öğrenciler Birliği'nin ortaklaşa örgütlediği "**Teknoloji, Eğitim ve Toplum**" konulu forum 23-25 Mayıs tarihlerinde Dublin'de yapıldı. Forumda yeralanlar daha sonra Kuzey İrlanda halkı ve öğrencileriyle dayanışma turuna katıldılar. Türkiye'den de bir ilerici gencin hem foruma ve hem de tura katıldığı öğrenilmiştir.

Kendisiyle görüştüğümüz ilerici genç, oturumlarda yaptığı konuşmalarda ülkedeki çok yönlü bunalımın bilimsel teknolojik gelişmeye olumsuz etkileri, eğitimin ve öğrencilerin durumunun gitgide kötüleşmesi, okullarda can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün kalmaması üzerinde durduğunu belirtmiş, ancak umutsuz olmadıklarını, gençlik örgütleri arasında 79-80 ders yılı başında varılan eylem birliğinin umut verici bir biçimde geliştiğini vurgulamıştır. Daha sonra, öğrenci haklarının savunulması, sorunlarının çözülmesi için ilerici gençliğin tüm ilgili toplumsal güçlerle işbirliğine gittiğini, bu işbirliğinin somut ürünlerini anlatmıştır. Günümüzde Türkiye halkı, gençliği ve öğrencileriyle uluslararası dayanışmanın can alıcı önemine dikkat çeken ilerici genç, bu dayanışmanın daha da ileri iletilmesi zorunluluğu üzerinde durmuş ve Uluslararası Öğrenciler Birliği ve üye örgütlerinin bu konudaki girişimlerine ve çabalarına büyük bir değer biçtiklerini vurgulamıştır. Ayrıca, forum çerçevesinde yapılan barış konulu bir yuvarlak masa toplantısında ise, günümüzde bu savaşımın kazandığı dirimsel öneme değinerek, Türkiye gençliği ve öğrencilerinin etkinliklerini anlatmıştır. Forum sonunda katılanlar ortak bir sonuç belgesi kabul etmenin yanısıra, NATO Merkezi'ne ve NATO üyesi ülkelere alınan son silahlanma kararlarını kınayan; ve Afganistan hükümeti ve diğer ilgili hükümetlere de Afganistan hükümetinin son barışçı girişimini desteklediklerini belirten birer telgrafın gönderilmesini karar altına almışlardır.

Kuzey İrlanda halkı ve öğrencileriyle dayanışma turuna katılanlar hükümet vekillerinin yanısıra, değişik parti ve sendika temsilcileriyle görüşmelerde bulunmuşlar, sorun üzerine bilgi almışlar, onların nasıl bir çözüm yolu aradıklarını somut olarak görme olanağı bulmuşlardır. Tur sonrasında, katılanlar yaptıkları ortak bir açıklama ile, dayanışmalarına hız vereceklerini ve özellikle sorunun geniş demokratik kamuoyuna mal edilmesi için yoğun bir çaba harcayacaklarını belirtmişlerdir. Ortak açıklamada İrlanda halkının tüm demokratik istemleri desteklenerek, İngiliz hükümetinin baskıcı politikası ve şiddet amaçıl güçlerin eylemleri kınanmıştır. Bir insan hakları bildirgesinin kabulü, işsizlik, konut vb. gibi ağır sorunların çözümü için etkin çaba gösterilmesi istenmiştir.

barış savaşımında önemli bir aşama: BARIŞ İÇİN DÜNYA HALKLARININ PARLAMENTOSU

Her geçen gün dunya halklarının, barış güçlerinin emperyalizmin soğuk harp dönemini geri getirme, silahlanma ve savaşı körükleme, girişimlerine karşı barış savaşımı güçleniyor. Yeni boyutlar alıyor. Bu doğrultuda Dünya Barış Konseyi (DBK) 23-27 Eylül 1980 tarihleri arasında Sofya'da "Barış İçin Dünya Halklarının Parlamentosu" adlı bir toplantı düzenlemeyi karar altına aldı. 1977 yılında, Varşova'da "Dünya Barış Kurucuları Kongresi" ni toplayan DBK, Dünya Parlamentosu'nu 30 yıllık savaşım tarihi içinde düzenlenen en önemli toplantı olarak nitelendiriyor. Dünya barış güçleri ise 1980 yılını bu parlamentonun yılı olarak adlandırıyorlar.

Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu üstüne bir açıklamada bulunan DBK Başkanı Romes Çandra açıklamasının bir bölümünde şöyle diyor:

"Emperyalist güçler '70'lerde uğradıkları yenilgileri bir türlü içlerine sindirememişlerdir. Önümüzdeki 10 yılda, yetmişlerde başlatılan tüm gelişmeleri tersine çevirmek arayışı içindedirler. Detant'ı yok etme arayışı içinde ve savaşla barış arasındaki sınırda son derece dehşet verici oyunlar tezgahlama çabası içindedirler."

"Uluslararası durumun vahametini anlayanların – diğer konulardaki düşünsel ayrılıkları ne olursa olsun – seksenlerin barış utkularını yeni yüceliklere ulaştırma, çığ gibi büyüyen silah yığılımına son verme ve detant girişimlerinin bütünleşmesini sağlama doğrultusunda çabalarını birleştirmeleri hayati önem taşımaktadır.

"Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu insanlığın büyük çoğunluğunun temsilcilerini biraraya getirecektir. Dünya halkları savaş kışkırtıcılarını ve silahtan çıkar sağlayıcıları altedecek güçtedir."

Parlamentolar seçilmiş temsilcilerden oluşur. Sofya'da toplanacak olan Dünya Parlamentosu da, tüm dünya halklarının özgürce ve demokratik bir biçimde seçtikleri temsilcilerden oluşacaktır. Tüm ülkeler öncelikle, yıl boyunca fabrikalarda, okullarda, işyerlerinde, çeşitli bölgelerde yapılacak olan toplantılarda belirlenecek olan temsilcilerle kendi ulusal parlamentolarını kuracaklardır. Daha sonra ise ulusal parlamentolar Sofya'daki toplantıya katılacak olan delegeleri kendi içinde saptayacaktır. İşte ülkemizde, Barış Komitesi'nin 3-5 Nisan 1980 tarihlerinde yapılan 2. Kongresinin ana teması Dünya Parlamentosu'ydu. 1 Eylül 1980 tarihinde ise her kesimden, görüşten, meslekten temsilcilerin katılımıyla Türkiye Parlamentosu toplanacaktır.

Barış İçin Halkların Dünya Parlamentosu'nun oluşturulması barış savaşımında önemli bir aşama olacaktır. Kuşkusuz parlamentonun görevini eksiksiz yerine getirmesi, en geniş yığınların temsilcisi olmasına bağlıdır. Bunun için tüm dünya ve ülkemiz barışçı güçlerine düşen görev, parlamentoyu sadece 23-27 Eylül tarihleri arasındaki bir toplantı olarak değerlendirmemek, anlamını ve önemini yığınlara anlatmak, bu doğrultuda aktif bir çalışma yürütmektir.

ORTAK AÇIKLAMA

Biz İlerici Gençler, KNE ve EDON'un temsilcileri Karl Liebknecht Sosyalist Gençlik Birliği'nin 8. Konferansı'nda şu kararları aldık.

1. Afganistan ve İran devrimlerinden sonra emperyalizm, özellikle ABD emperyalizmi, bölgemizdeki konumlarını güçlendirmeye çalışıyor. Politik durum üzerinde giderek daha büyük baskı uyguluyor ve Türkiye'de somut olarak, bu ülkeye bölgemizde jandarma rolünü dayatmaya çalışıyor. Bu ülkedeki faşist yönelimleri desteklemeye devam ediyor.

2. Türkiye ilerici güçlerinin faşist tehlikeye karşı savaşımı destekliyoruz. Türkiye halkı ve gençliğinin demokratik haklarının kısıtlanmasını, İGD yöneticilerinin son tutuklanmasını ve onlara yapılan insanlık dışı işkenceleri yargılıyoruz. Tüm tutukluların derhal serbest bırakılmasını, Türkiye halkının tüm demokratik haklarına derhal kavuşmasını istiyoruz.

3. Yunanistan halkı ve gençliğinin demokratik ve sendikal özgürlüklerini savunma savaşıyla dayanışmamızı açıklıyoruz.

4. Kıbrıs halkının Kıbrıs sorununu adil bir çözümü uğruna, bağımsız, egemen, askerden arındırılmış, bloksuz, barışçıl bir Kıbrıs-Türk ve Rum Kıbrıslıların ortak bir yurdu için savaşını destekliyoruz.

5. İlişkilerimizin proletarya enternasyonalizmi ve anti-emperyalist dayanışma anlayışı üzerinde giderek derinleşmesini ve daha sağlam gelişmesini sevinerek saptıyoruz.

İLERİCİ GENÇLER KNE EDON

DÜNYA GENÇLİĞİNDEN HABERLER

DDGF FAŞİZME KARŞI UTKUNUN 35. YILDÖNÜMÜNDE YUVARLAK MASA TOPLANTISI YAPTI

Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu faşizme karşı utkunun 35. yıldönümünde Budapeşte'de bir yuvarlak masa toplantısı düzenlemiştir. Toplantıya 35 ülkeden DDGF üyesi örgütü temsilen 60'a yakın genç katılmıştır. Katılanlar arasında Türkiye'den de bir ilerici gencin bulunduğu bildirilmektedir. Öğrenildiğine göre toplantıda bir de konuşma yapan ilerici genç, 9 Mayıs Gününün ilerici Türkiye gençliği için çetin anti-faşist savaşımında engin bir güç kaynağı olduğunu belirtmiş, uluslararası demokratik gençlik ve öğrenci hareketini Türkiye halkı, gençliği ve öğrencilerinin faşizme ve emperyalizme karşı ve özellikle İGD yöneticilerinin ve diğer politik tutukluların serbest bırakılması ve işkencelere son verilmesi için savaşımıyla dayanışma çabalarını daha da yükseltmeye çağırmıştır.

JCP'NİN 1. BİRLEŞİK KONGRESİ TOPLANDI

Portekiz Komünist Gençliği Birinci Birleşik Kongresi 24-25 Mayıs tarihlerinde Lizbon'da yapıldı. Kongreye Türkiye'den de bir ilerici gencin katılarak konuşma yaptığı bildirilmektedir. Öğrenildiğine göre ilerici genç yaptığı konuşmada Portekiz gençliği ve öğrencilerinin demokratik kazanımları korumak ve gericiliğin saldırılarını püskürtmek için verdiği çetin savaşımı selamlamış, Türkiye'de demokratik güçlere ve gençliğe yönelik baskılar üzerinde durmuş, Türkiye halkı, gençliği ve öğrencileri ile uluslararası dayanışma eylemlerine hız vermenin önemini vurgulamıştır.

ANTİ-EMPERYALİST SAVAŞIMDA EYLEM BİRLİĞİ VE DAYANIŞMA FORUMU

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin Suriye Ulusal Öğrenci Birliği, OCLAE, AASU, GUAS ile ortaklaşa düzenlediği "Genel Anti-emperyalist Savaşımda Eylem Birliği ve Dayanışma Üzerine Uluslararası Öğrenci Forumu" 6-11 Mayıs tarihleri arasında Suriye'nin başkenti Şam'da yapıldı. Foruma Türkiye den de bir ilerici gencin katıldığı ve konuştuğu öğrenildi. Bildirildiğine göre ilerici genç konuşmasında Türkiye'nin emperyalizmin ekonomik ve askersel kuruluşlarına bağlılığının sürekli olarak bölgemizde barış için bir tehlike oluşturduğuna dikkat çekmiş, emperyalist dayatmaların artmasıyla birlikte bu tehlikenin daha da büyüdüğünü açıklamıştır.

FDJW'İN 8. KONGRESİ YAPILDI

Batı Berlin Özgür Alman Gençliği'nin (FDJW) 8. Kongresi 16-18 Mayıs tarihlerinde yapıldı. Öğrenildiğine göre kongreye Türkiye'den bir ilerici genç de katılarak değişik görüşmelerde bulunmuştur. Ayrıca İGD Genel Sekreteri Alaettin Taş'ın da kongreye bir mesaj gönderdiği öğrenilmiştir. Alaettin Taş mesajında, FDJW'nin adının Karl Leibnecht Sosyalist Gençlik Birliği (SJV-KL) olarak değiştirilmesine de vansıdığı gibi, bu kongrenin örgütün gelişiminde yeni bir dönüm noktası olacağını belirterek, Türkiye ilerici gençliğinin dayanışmasını vurgulamıştır. Daha sonra, Türkiye'deki anti-demokratik baskı ve uygulamaların son örneklerini sergileyerek, dünya demokratik gençliği ve onların örgütlerinin daha etkili çabalarıyla Türkiye halkının ve ilerici, demokratik gençliğin gericiliğin saldırılarını püskürtecek güçte olduğunu belirtmiş, mesajını kongre katılanlarına etkin ve başarılı çalışma dilekleriyle bitirmiştir.